జనశక్తి

విప్లవ కమ్యూనిస్టుల పక్ష పత్రిక

సంపుటి : 48 సంచిక : 19 విజయవాడ 5-2-2016 పేజీలు : 8 వెల : రు 5.00

జనశక్తి సంచికను ఆన్‌లైన్ ద్వారా చదువుకొనుటకు
www.janasakthionline.com
వెబ్‌లింక్‌ను సందర్శించండి

జనశక్తిలో ప్రచురించుటకు రాసిన వ్యాసాలు, రిపోర్టులను
janasakthi1963@gmail.com
అనే ఈ-మెయిల్‌కు పంపగలరు

బ్యాంక్‌లకు గ్యారంటీ, భూస్వాములకు లబ్ధి, బీమా కంపెనీలకు నిధులు-సమకూర్చేదే

ప్రధాన మంత్రి ఫసల్ బీమా యోజన పథకం

'ప్రధానమంత్రి ఫసల్ బీమా యోజన' పేరుతో (పాత పథకంలో మార్పులు చేసి) ఎన్.డి.ఏ ప్రభుత్వం కొత్త పంటల బీమా పథకాన్ని ప్రవేశపెట్టింది. భారత వ్యవసాయ బీమా సంస్థతో పాటు, ప్రైవేట్ బీమా కంపెనీలు కూడా ఈ పథకాన్ని అమలు చేస్తాయని కేంద్ర మంత్రి మండలి ప్రకటించింది. ఇది రైతాంగానికి ఎంతో ప్రయోజనకరమైందని, వారి జీవితాల్లో పెద్ద మార్పులు తీసుకొస్తుందని ప్రధాన మంత్రి చెప్పారు. దేశ చరిత్రలోనే అతి తక్కువ ప్రీమియంతో పంటల బీమా సౌకర్యం కల్పించిన ఘనత మోడీకే దక్కుతుందని, దేశవ్యాపితంగా 19,440 లక్షల హెక్టార్ల విస్తీర్ణంలో ఈ పథకాన్ని అమలు చేయటానికి 1760 కోట్ల రూపాయల వ్యయమౌతుందని, అందులో సగం కేంద్రప్రభుత్వం, మిగతా సగం రాష్ట్రప్రభుత్వాలు భరిస్తాయని కేంద్ర మంత్రులు రాజ్‌నాథ్‌సింగ్, వెంకయ్యనాయుడు ప్రకటించారు. ఇంత ఆర్భాటంగా ప్రకటించిన ఈ పథకంలో గత బీమాపథకంలో ఉన్న మౌలిక అంశాల్లోని ఒక్కదాన్ని కూడా మార్చలేదు.

తుపాన్‌లు, వరదలు, భారీ వర్షాలు, దుర్భిక్షం, చీడపీడలు మొదలైన ప్రకృతి వైపరీత్యాల వలన సంభవించే నష్టాలను నియంత్రించే విధానాలు చేపట్టని పాలకులు, వాటి వలన పంటలు నష్టపోయిన రైతాంగాన్ని ఆదుకోవటంలో మొండిచేయి చూపటం వలన అప్పులపాలైన రైతాంగం భూములు అమ్ముకోవాల్సిన పరిస్థితికి నెట్టబడ్డారు. నష్టం పేరుతో బడా పరిశ్రమాధిపతులకు పెద్ద ఎత్తున పరిహారం అందిస్తున్న పాలకులు, రైతాంగం ఎడల అనుసరిస్తున్న విధానాలపై విమర్శలు వెల్లువెత్తటం, రైతులు, రైతు కూలీ సంఘాలు ఆందోళనలు చేపట్టటంతో, పంటలు నష్టపోయిన రైతాంగానికి పరిహారం అందే విధంగా 1972లో పంటల బీమా పథకాన్ని ప్రవేశ పెడుతున్నట్లు కేంద్రపాలకులు ప్రకటించారు.

జాతీయ వ్యవసాయ బీమా సంస్థ ద్వారా 19 బీమా పథకాలు అమల్లో ఉన్నాయి. జీవఇంధన మొక్కలు, యాలుక చెట్లు, కొబ్బరి చెట్లు, ఆలుగడ్డ, కొయ్యగుజ్జు, కాఫీ మొక్కలు, రబ్బరు తోటలకు విడివిడిగా వర్తించే బీమా పథకాలు ఉన్నాయి. ఇవి కాక జాతీయ వ్యవసాయ బీమాపథకం, వాతావరణ బీమా పథకాలు ఉన్నాయి. భారత వ్యవసాయ బీమా సంస్థద్వారా 1985 నుండి 1999 వరకు 'సమగ్ర' వ్యవసాయ బీమా పథకం అమలు జరిగింది.

జాతీయ వ్యవసాయ బీమా పథకంద్వారా వివిధ పంటలకు చెల్లించవలసిన బీమా ప్రీమియంను ప్రకటిస్తూ వస్తున్నాయి. 2009లో బీమా ప్రీమియం చెల్లింపులో చిన్న, సన్నకారు రైతులకు 10 శాతం రాయితీ ప్రకటించింది. దాని ప్రకారం పెద్ద రైతులు ఎకరాకి (పంట ఖర్చు.11,320లకు) 283 రూ॥లు(2.50%) చిన్న, సన్నకారు రైతులకు 254.70రూ॥లు చెల్లించారు. 2009 సం॥ తర్వాత వరి ప్రీమియం రేటును 354రూ, 2012లో 706 రూపాయలుగా ఒక పంటకు బీమా ప్రీమియంను నిర్ణయించారు. వరితోపాటు పెసర, మినుము లాంటి ఆహార పంటలకు కూడా ప్రీమియంను పెంచి, వాణిజ్య పంటలకు మాత్రం తగ్గించారు. మొదట బీమా చెల్లింపు పరిమితిని 50 వేలుగా నిర్ణయించి తర్వాత దాన్ని 2.5లక్షలకు పెంచారు.

బీమా కంపెనీలకు చెల్లించవలసిన ప్రీమియంను రైతులకు యిచ్చే పంట రుణాలనుండి బ్యాంక్‌లు మినహా యిస్తున్నాయి. పంటల బీమా పథకం ఉందని, అందుకోసం తమకు యిస్తున్న రుణం నుండి మినహాయిస్తున్నారని ఇప్పటికే చాలామంది రైతులకు తెలియదు. వారి ప్రమేయం లేకుండానే బ్యాంక్‌లు బీమాపథకంలో రైతులను చేరుస్తున్నాయి. ఏ రైతైనా బీమా పథకంలో చేరటానికి నిరాకరిస్తే అతనికి బ్యాంక్‌లు రుణాలు ఇవ్వటం లేదు. బీమా చేసే దానిలో కూడా మోసం ఉంది. రైతాంగం పండించే మొత్తం పంట విలువకు బీమా చేయటం కాకుండా పంట ఖర్చుకు మాత్రమే పరిమితం చేస్తున్నారు. దాని ఫలితంగా నష్టం జరిగినప్పుడు పంట విలువకు అనుగుణంగా పరిహారం అందక రైతాంగం నష్టపోతున్నారు.

పంటల బీమా పథకాన్ని మొదట మండల స్థాయిలో అమలుపర్చారు. పంటలవారీగా కాలాన్ని నిర్ణయించి నష్టాన్ని అంచనా వేసే విధానాన్ని అమలు పర్చారు. వరి, గోధుమలకు 3 సంవత్సరాలు, మిగతా పంటలకు ఐదు సంవత్సరాల కాల వ్యవధిలో పంట నష్టాన్ని అంచనా వేసి, అందుకు అనుగుణంగా మండలంలోని అత్యధిక గ్రామాల్లో 50% తగ్గకుండా పంట నష్టం జరిగితేనే పరిహారం చెల్లించారు. ఈ విధానంవలన వరుసగా రెండు సంవత్సరాలు రైతాంగం పంటలు నష్టపోయినా, అంతకు సంవత్సరకాల పంట శాతాన్ని కలసి 50% కన్నా తక్కువ నష్టం జరిగితే రైతులకు ఎటువంటి పరిహారం అందేదికాదు. ఇలాంటి విధానం వలన, చాలా కొద్దిమంది రైతులకే నామమాత్రపు పరిహారం అందింది. బీమా కంపెనీలు, బ్యాంక్‌లు రైతుల సొమ్ముతో పెద్ద ఎత్తున లాభాలు పొందాయి. పంట నష్టం విధానం ఎడల రైతాంగం తీవ్ర వ్యతిరేకత వ్యక్తం చేయటంతో, గ్రామస్థాయిలో పంట నష్టం అంచనా వేయాలన్న డిమాండ్ ముందుకు రావటంతో ప్రభుత్వం అందుకు పరిమితమైన ఆమోదాన్ని తెలిపింది. రాష్ట్రంలోని కొన్ని జిల్లాలకు అదీ ఒక్క పంటకు వర్తింప చేస్తానని, క్రమంగా అన్ని జిల్లాలకు వర్తింప చేస్తానని 2005లో యు.పి.ఏ ప్రభుత్వం ప్రకటించింది. అందుకు జిల్లాల వారీగా పంటలను నిర్ణయించింది. ఆ పంటలకు తప్ప ఇతర పంటలకు నష్టం జరిగితే గ్రామ యూనిట్ వాటికి వర్తించదు. మండలస్థాయి విధానమే అమలు జరుగుతుంది. ఈ విధానంపైనా రైతాంగంలో తీవ్ర అసంతృప్తి, వ్యతిరేకత వ్యక్తమైంది. దీన్ని చల్లార్చేందుకు రాష్ట్రంలోని అన్ని జిల్లాల్లో ఒక్కో పంటకు గ్రామ యూనిట్ వర్తింప చేసి పంట నష్టాన్ని అంచనా వేస్తానని చెప్పి దాన్ని అమలు జరపకుండా 2009లో నాలుగు పంటలకే (వరి, వేరుశనగ, మొక్కజొన్న, సోయాబిన్) వర్తింప చేసింది. దీనిపైనా పెద్దఎత్తున వ్యతిరేకత వ్యక్తంకావటంతో చివరికి అన్ని జిల్లాలలో ఒక్క పంటను గ్రామ యూనిట్‌కు వర్తింప చేశారు. ఈ విధంగా పంటల బీమా పథకాన్ని అపహాస్యంగా మార్చివేశారు.

బీమా పాలసీ ప్రకారం ఒక కాల పరిమితిలోపు చెల్లించిన ప్రీమియం మొత్తాన్ని నష్టం జరిగినప్పుడు లేదా కాలపరిమితి ముగిసిన వెంటనే బీమాదారునికి అందచేయాలి. ఈ విధానాన్ని పరిశ్రమదారులకు వర్తింప చేస్తున్న పాలకులు, బీమా కంపెనీలు రైతాంగానికి మాత్రం వర్తింప చేయటం లేదు. బీమా ప్రీమియం చెల్లించిన రైతులకు నష్టం జరగక పోయినా పాలసీ ప్రకారం దాన్ని తిరిగి ఇవ్వాలి. **(తరువాయి 2వ పేజీలో)**

మరోసారి రాజేసిన కులాల కుంపటి

దోపిడీ పాలకవర్గాలు రాష్ట్రంలో మరోసారి కుల ప్రాతిపదికన ప్రజలను చీల్చివేసేందుకు పూనుకున్నాయి. ప్రజలెదుర్కొంటున్న మౌలిక సమస్యలను పరిష్కరించని పాలకవర్గాలు ప్రజలను చీల్చి, నల్లేరుపై బండిలా తమ పాలన సాగించుకోజూస్తున్నాయి. పాలకుల ఈ విధానపు పర్యవసానంగా తలయెత్తినదే కాపులను బిసిలలో చేర్చాలన్న ఆందోళన.

అభివృద్ధి మంత్ర జపం చేస్తూ పాలకులు అనుసరిస్తూ వచ్చిన విధానాల ఫలితంగా దేశంలో నానాటికీ పేదరికం, నిరుద్యోగ సమస్య పెరిగిపోతున్నాయి. దుర్భర జీవన పరిస్థితుల్లో ప్రజల్లో అశాంతి పెరుగుతున్నది. భవిష్యత్తు అగమ్యగోచరమై యువత నిరాశా నిస్పృహలకు లోనవుతున్నది. కొద్దిపాటి ఉపశమన చర్యలు, ప్రజాకర్షక పథకాలతో వీరిని ఆకర్షించేందుకు పూనుకుంటూనే, వీరు సంఘటితపడి పోరాట పథం చేపట్టకుండా చేసేందుకు పాలకవర్గాలు కుల, మత, ప్రాంతీయతత్వాలను రెచ్చగొడుతున్నాయి.

ఆర్ధిక సంక్షోభభారం పెంచిన సమయంలోనే, 1980 దశాబ్దం చివర కాపు, కమ్మ కులాల మధ్య వైషమ్యాలను రెచ్చగొట్టారు. ప్రపంచబ్యాంకు సిఇవో నంటూ నూతన ఆర్ధిక విధానాల అమలు సమయంలో ఎస్‌సి వర్గీకరణ పేరిట దళిత కులాల మధ్య ఈనాటికీ ఆరని చిచ్చు పెట్టారు. సంస్కరణల రెండవ దశ అమలు అంటూ ప్రాంతీయ వైమనస్యాలను రెచ్చగొట్టి రాష్ట్ర విభజన చేశారు. ఈ అన్ని సందర్భాలలోనూ నిరుద్యోగ సమస్యకు మూలకారణాలను తెలియకుండా చేసి, ప్రభుత్వరంగంలో ఉద్యోగాలను తగ్గించివేస్తున్న వాస్తవాన్ని దాచిపెట్టి, తమ సమస్యలకు మరో కులంవారో, మరో ప్రాంతంవారినో కారణంగా చూపెట్టి యువకులను పాలకవర్గాలు దారి మళ్లించాయి. పాలకవర్గ పార్టీలు ఆశలుపెట్టినట్లుగా కాపులను బిసి లిస్టులో చేర్చలేదు; ఎస్‌సీల వర్గీకరణ చెయ్యలేదు. విభజన తర్వాత ఇరువైపులా నిరుద్యోగ సమస్య తీర్చలేదు.

అధికార గద్దేనెక్కేందుకు కాపులను బిసి లిస్టులో చేరుస్తామంటూ టిడిపి 2014 ఎన్నికల్లో వాగ్దానం చేసింది. గద్దెనెక్కిన తర్వాత దీని అమలుకు పూనుకోలేదు. అరకొర చర్యలతో తృప్తిపరచచూసింది. దీనితో కాపులను బిసిల లిస్టులో తక్షణమే చేర్చాలన్న ఆందోళన ముందుకొచ్చింది.

రాష్ట్రవిభజన జరిగిన నాటినుండీ, ఆకుకూ, పోకకూ చెందని "ప్రపంచస్థాయి" వాగ్దానాలలో ఆశల పందిళ్లు వేయటమే పనిగా పెట్టుకున్న చంద్రబాబునాయుడు, ఇటు ప్రతిపక్షాలు ఈ సమస్య పరిష్కారానికి పూనుకోకపోగా స్వార్ధరాజకీయ ప్రయోజనాలు నెరవేర్చుకునేందుకే పూనుకున్నారు. కాపులను బిసిలిస్టులో చేరిస్తే బిసిలకు జరిగే నష్టాన్ని సహించబోమంటూ తమ పార్టీ నాయకులే ప్రకటించడాన్ని ఆపకపోగా రాజకీయాలకు అతీతమైనది ఈ సమస్య అంటూ దానినే సమర్ధించారు.

కాపులను బిసి లిస్టులో చేర్చినా, యువత ఎదుర్కొంటున్న నిరుద్యోగ సమస్యగానీ, ఇతర ప్రజాసమస్యలుగానీ పరిష్కారం కాబోవు. వాటిని పరిష్కరించే ప్రయత్నం చేయకుండా కులానికొక కార్పోరేషన్‌పెట్టి ఉద్ధరిస్తామంటూ ప్రజల దృష్టిని మళ్లిస్తున్నారు. ప్రజాజీవనంలో నిజమైన అభివృద్ధిని నిరాకరిస్తున్నారు.

సామ్రాజ్యవాద ప్రపంచీకరణ వేగవంతమైన గత రెండు దశాబ్దాలపైగా కాలంలో ప్రపంచమంతటా ప్రజా జీవనసంక్షోభం మరింత పెరుగుతూ వస్తోంది. దీని దుష్ఫలితాలపై, తమ దుర్భర పరిస్థితులపై ప్రజాగ్రహం అప్పుడప్పుడు కట్టలు తెంచుకోవడాన్ని కూడా ప్రపంచ సామ్రాజ్యవాదులు చవిచూస్తున్నారు. కనుక సామ్రాజ్యవాదులు తమ దోపిడీ ప్రయోజనాలను నిరాఘాటంగా కొనసాగించేందుకు, ప్రపంచ దేశాలలోని అత్యంత విలువైన వనరులను కబళించటానికీ సైనిక దాడులకు పాల్పడటంతోపాటుగా, ఆధునికాంతరవాద అపసవ్యపు వితండవాదనలను ప్రేరేపిస్తూ ఆయాదేశాలలో మత, ప్రాంత, జాతి విద్వేషాలను ఎగదోయటం, నిరంతర ఘర్షణలను, ఉద్రిక్తతలను రాజేయటం, వీటిని అణిచే సాకుతో ప్రజలపై క్రూరనిర్బంధాన్ని ప్రయోగించటం, మరోవైపున వీటి నడుమ నుండే తమ దోపిడీని సజావుగా, నల్లేరుపై బండిలా సాగించుకుంటూ వెళ్తున్నారనేది నిరాకరించవీలులేని వాస్తవం.

ప్రపంచ సామ్రాజ్యవాద ప్రభువుల ముందు సాగిలపడిన మనదేశ, రాష్ట్ర పాలకులు కూడా, వారి ప్రయోజనాలకు అనుగుణంగా ప్రజా వ్యతిరేక విధానాలను దొర్లించుకుంటూ పోవాలంటే, ప్రజల దృష్టిని మళ్ళించే సాధనాన్ని ఎప్పుడూ సిద్ధంగా వుంచుకుంటారనేదాన్ని విస్మరించరాదు. చిన్న రాష్ట్రాలుగా విభజించబడటం ద్వారా తమ దోపిడీని తీవ్రం చేయబూనుకుంటున్న సామ్రాజ్యవాదులు, ఆయా రాష్ట్రాలలోని వనరులను యధేచ్ఛగా కొల్లగొట్టేందుకు, తమ దుర్మార్గ దోపిడీ విధానాలకు ప్రజా వ్యతిరేకత అడ్డురాకుండా వుండేందుకు ప్రజలను ముక్కచెక్కలు చేసేందుకు నిశ్చయాత్మకంగా వ్యవహరిస్తున్నారు. సామ్రాజ్యవాదులకు దోచిపెట్టేందుకు రాష్ట్రంలో చంద్రబాబునాయుడు ప్రభుత్వం చేపట్టిన నిర్బంధ భూసేకరణ విధానం; రాజధాని, విమానాశ్రయాలు, ప్రాజెక్టులు, గిరిజన ప్రాంతాలలో గనుల త్రవ్వకం సెజ్జులపేరిట లక్షల ఎకరాల భూముల సేకరణ వంటి ప్రజా వ్యతిరేక చర్యలపట్ల నిరసనాందోళనలు విస్తృత రూపం తీసుకుంటున్నాయి. ప్రజలను కుల, మత, ప్రాంతాలకతీతంగా వారందరి తక్షణ, మౌలిక సమస్యలపై దోపిడీ పాలక ప్రభుత్వాలకు, సామ్రాజ్యవాదుల దోపిడీ విధానాలకు వ్యతిరేకంగా నిలకడైన సంఘటిత ప్రజా ఉద్యమాన్ని నిర్మించటం మినహా మరో దగ్గర మార్గమేమీ లేదు.

కనుక, సామ్రాజ్యవాదులూ, వారి తాబేదార్లయిన మనదేశ, రాష్ట్రపాలకులు ఆడే దోపిడీ క్రీడలో పావులై, మండిమసై పోవద్దు! పాలకులు ఎగదోస్తున్న కుల వైషమ్యాలలో సమిధలు కాకుండా, మౌలిక సమస్యల పరిష్కారానికి ప్రజలు సంఘటితపడాలి. ✡

బ్యాంకులను... (మొదటిపేజీ తరువాయి)

బీమా కంపెనీలు అలా చేయకుండా వేలకోట్ల రూపాయల రైతుల సొమ్మును దోచుకుంటున్నాయి.

రాష్ట్రంలో (ఉమ్మడి రాష్ట్రం) కోటి 20 లక్షల మంది రైతులు ఉంటే బీమా చేసిన రైతులు ఐదవ వంతు మాత్రమే ఉన్నారు. వీరిలో 15 శాతానికి మించి పరిహారం అందలేదు. రెండు రాష్ట్రాలుగా ఏర్పడినా ఇప్పటికీ ఇదే పరిస్థితి కొనసాగుతున్నది. రైతాంగం చెల్లించిన ప్రీమియం మొత్తం కూడా వారికి పరిహారం క్రింద అందటం లేదు. 2007 సంవత్సరంలో ఖరీఫ్-రబీ పంటలకు రైతాంగం చెల్లించిన ప్రీమియం మొత్తంలో 11.45 కోట్లు మాత్రమే చెల్లించారు. 2008 సం॥లో ప్రీమియం క్రింద 98 కోట్ల రూపాయలు చెల్లిస్తే, బీమా కంపెనీలు పరిహారం క్రింద రైతులకు చెల్లించింది 88 కోట్ల రూపాయలు మాత్రమే. ఇది కూడా నష్టపోయి ఆర్థిక ఇబ్బందుల్లో ఉన్న రైతాంగానికి నేరుగా అందించకుండా వారి బ్యాంక్ ఖాతాల్లో జమచేయటంతో, ఆ డబ్బును తమకు చెల్లించాల్సిన అప్పుక్రింద బ్యాంక్‌లు మినహాయించుకొంటున్నాయి. ఆ తర్వాత మరియు రాష్ట్రం రెండు రాష్ట్రాలుగా విడిపోయిన తర్వాత కూడా బీమాకంపెనీల పరిహారపు చెల్లింపులు ఈ విధంగానే ఉన్నాయి. గత రెండు సంవత్సరాలుగా రైతులకు చెల్లించాల్సిన పరిహారపు మొత్తం బ్యాంక్‌ల్లో కూడా జమ కావటం లేదు.

రైతాంగం చెల్లించిన ప్రీమియం మొత్తం కన్నా ఎక్కువ నష్టం జరిగితే దాన్ని కేంద్ర - రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు సమానంగా చెల్లించేవిధంగా బీమా కంపెనీలతో ఒప్పందం చేసుకొన్నాయి. నిర్ణయించిన ప్రీమియం చెల్లించినప్పుడు ఎంత నష్టం జరిగినా బీమా కంపెనీలే చెల్లించాలి. అందుకు భిన్నంగా కేంద్ర-రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు యిచ్చేటప్పుడు బీమా కంపెనీలకు ప్రీమియం ఎందుకు చెల్లించాలి? ప్రభుత్వమే ఆ పని చేసి నేరుగా రైతులకే పరిహారం చెల్లించవచ్చు. ఆ విధంగా ఎందుకు చేయటం లేదు? ఇది బీమా కంపెనీలకు లాభం చేకూర్చటం కాదా?!

కేంద్రంలో, రాష్ట్రంలో ప్రభుత్వాలు మారినప్పుడల్లా పాత పథకాలకు కొత్తపేర్లు పెట్టి దాన్నే కొత్త పథకంగా ప్రచారం చేయటం జరుగుతున్నది. ఎన్.డి.ఏ ప్రభుత్వం తెచ్చిన ప్రధాన మంత్రి ఫసల్ బీమా యోజనా పథకం కూడా అందుకు అనుగుణంగా వచ్చిందే. రెండు పథకాల్లో మౌలికమైన విధానాల్లో ఎటువంటి మార్పులేదు. ప్రీమియం చెల్లింపు, పంట నష్ట శాతంలో కొద్దిపాటి తేడా మాత్రమే ఉంది. ఇదే రైతుల జీవితాల్లో పెద్దమార్పులు తీసుకొస్తుందని ఎన్.డి.ఏ ప్రభుత్వం చెప్పటం రైతాంగాన్ని వంచనకు గురిచేయటమే. ప్రస్తుత బీమా పథకం ప్రకారం వరి,గోధుమ ఇతర ఆహార పంటలకు ఖరీఫ్‌లో 2శాతం, రబీలో 1.5శాతం పంట ఖర్చులకు లోబడి ప్రీమియం చెల్లించాలి. వాణిజ్య పంటలకు 5% ప్రీమియం చెల్లించాలి. మిగతాది కేంద్ర-రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు సమానంగా భరిస్తాయి. ఆహార పంటలైన వరి, గోధుమకు ఖరీఫ్ పంటకు ఇంతకు ముందు 706 రూ॥ చెల్లించగా, ఇప్పుడు 500 రూ॥లు ప్రీమియం క్రింద రైతులు చెల్లిస్తే మిగిలిన ప్రీమియంను కేంద్ర-రాష్ట్రప్రభుత్వాలు చెల్లిస్తాయి. కంపెనీలకు చెల్లించే ప్రీమియం మాత్రం తగ్గదు. ప్రీమియం క్రింద కొత్త పథకం ద్వారా 550 రూ॥లు రైతులకు తగ్గుతుంది. దీన్ని ప్రభుత్వాలు నేరుగా కంపెనీలకు చెల్లిస్తాయి. గ్రామ యూనిట్‌గా పంట నష్టాన్ని నిర్ణయించటం, పరిహారం చెల్లింపును 50 నుండి 33 శాతంకి తగ్గించటం, బీమా చేసుకొనే పరిమితిని తొలగించటం, పంట నష్టాన్ని స్మార్ట్ ఫోన్లు ద్వారా పంపటం, రైతుల నుండి ఫిర్యాదు అందిన 5 రోజుల్లో 25 శాతం బ్యాంక్ ఖాతాకి జమ చేయటం, జాతీయ బీమా సంస్థతో పాటు ప్రైవేట్ కంపెనీలను అనుమతించటం కొత్త పథకం విధానంగా ఉంది.

పథకంలోని అంశాలను గమనిస్తే గత, ఇప్పటి పథకాల్లో ముఖ్య నిబంధనలు ఒకే విధంగా ఉన్నాయి. బీమా ప్రీమియం పరిమితిని పంట ఖర్చులకు మాత్రమే వర్తింప చేయటం రెండు పథకాల్లోనూ ఒకే విధంగా ఉంది. పంట నష్టానికి గ్రామాన్ని యూనిట్‌గా పరిగణిస్తామని చెప్పినా కాలపరిమితి ఎడల స్పష్టత లేదు. కాబట్టి గత పథకంలోని కాలపరిమితే ఈ పథకంలోనూ వర్తిస్తుంది. ప్రీమియం మొత్తం కన్నా ఎక్కువ నష్టం జరిగితే కేంద్ర - రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు చెల్లించాలన్న నిబంధన రెండు పథకాల్లోనూ ఒకే విధంగా ఉంది. నష్టం జరగని రైతులకు, వారు చెల్లించిన ప్రీమియం మొత్తాన్ని కంపెనీలు తిరిగి ఇవ్వకుండా వుండేవిధంగా రెండు పథకాల్లో ఉంది. పంటలను బీమా చేసేందుకు జాతీయ బీమా సంస్థతో పాటు ప్రైవేట్ కంపెనీలకు కూడా అవకాశం కల్పించటం ద్వారా పంటల బీమా రంగాన్ని ప్రైవేటీకరించే విధానాలకు కొత్త పథకంలో అవకాశం కల్పించారు. తద్వారా ఆ సంస్థల దోపిడీకి రైతాంగం గురౌతారు. బీమా మొత్తం పరిమితిని తొలగించటం ద్వారా భూస్వాములకు, ధనిక రైతులకు పరిమితి లేకుండా ఎంత మొత్తానికైనా బీమా చేసుకొని లక్షలాది రూపాయలు పరిహారం పొందే అవకాశం ఎన్.డి.ఏ. పథకంలో కల్పించారు. స్మార్ట్ ఫోన్లద్వారా 5 రోజుల్లో 25% మేర బ్యాంక్‌ల్లో జమ చేసేటట్లు కొత్తపథకంలో చెప్పారు. ఆ తర్వాత అధికారులు పంట నష్టాన్ని నిర్ణయిస్తారని కూడా అందులో పేర్కొన్నారు. ఇంతకు ముందు పథకంలో గాని, ఇప్పటి పథకంలో గాని పంట నష్టాన్ని మాత్రం నిర్ణయించేది కేంద్రం నుండి వచ్చే అధికారులే. పంట నష్టం 25% కన్నా తక్కువగా ఉంటే బ్యాంకుల్లో జమ చేసిన దాని నుండి అంత మేరకు రికవరీ చేసుకోమని పథకంలో చెప్పలేదు. ప్రీమియం చెల్లింపులో రాయితీ ఇవ్వటం కూడా బీమాలో చేరే రైతుల శాతాన్ని పెంచి బీమా సంస్థలకు పెద్ద ఎత్తున నిధులు సమకూర్చి పెట్టేందుకే. వీటన్నిటినీ గమనిస్తే ఎన్.డి.ఏ ప్రభుత్వం ప్రకటించిన బీమా పథకం, రైతుల ప్రయోజనాల కోసం కాదన్నది అర్థమౌతుంది.

యు.పీ.ఏ, ఎన్.డి.ఏ ప్రభుత్వాలు తీసుకొచ్చిన పంట బీమా పథకాలు, అవస్థల్లో వున్న రైతుల ప్రయోజనం కోసం కాకుండా రైతాంగానికి బ్యాంక్‌లు యిచ్చే రుణానికి గ్యారంటీగాను, దుర్భరస్థితిలో వున్న రైతుల నుండి మొత్తాలను పిండుకొని బీమా కంపెనీలు వ్యాపారం చేసుకొనేందుకు, రైతుల నుండి నిధులు సమకూర్చి పెట్టేందుకు ఉద్దేశించినవే. రైతుల ప్రీమియం డబ్బులను బీమా కంపెనీలు వివిధ రూపాలలో అప్పులు ఇస్తూ వడ్డీల ద్వారా కోట్లాది రూపాయలు లాభాలు ఆర్జిస్తున్నాయి.

రైతాంగం పంటలు నష్టపోవటానికి మౌలిక కారణాలను రెండు కూటముల ప్రభుత్వాల విధానాలు ఒకే విధంగా చెబుతున్నాయి. ఆ సమస్యల పరిష్కారం జోలికే అవి వెళ్లటం లేదు. సేద్యానికి అవసరమైన సాగునీరు అందించే విధంగా రిజర్వాయర్లు, ప్రాజెక్టులు అవసరమైన మేరకు నిర్మించి వర్షం, వరదల నీటిని నిల్వచేసే విధానాలు ఉద్దేశపూర్వకంగానే విస్మరించారు. ఫలితంగా దేశంలోనూ, రాష్ట్రంలోనూ అనేక ప్రాంతాల్లో వర్షాధారంపైనే సేద్యం సాగుతున్నది. దుర్భిక్ష పరిస్థితులు ఏర్పడినప్పుడు పంటలకు తీవ్ర నష్టం జరుగుతున్నది. వరదలు వర్షపు ముంపుకి గురై రైతాంగం పెద్దఎత్తున పంటలు నష్టపోతున్నారు. దేశ వివిధ ప్రాంతాల వాతావరణ పరిస్థితులకు అనుగుణమైన, తెగుళ్ళను తట్టుకొనే విధంగా విత్తన ఉత్పత్తి చేయకుండా, సస్యవిప్లవం, అధిక దిగుబడుల పేరుతో విదేశీ హైబ్రీడ్ విత్తనాలను దిగుమతి చేసుకోవటం వలన వాటినుండి వచ్చే కొత్త తెగుళ్ళు పంటలను తీవ్రంగా నష్టపరుస్తున్నాయి. విత్తనాలు, ఎరువులు, పురుగు మందుల ధరల పెరుగుదల వలన పంట ఖర్చులు పెరగటం, అందుకు అనుగుణంగా పంటలకు న్యాయమైన ధరలు, మార్కెట్ సౌకర్యం లేకపోవటం వలన కూడా రైతుల సేద్యం నష్టదాయకంగా మారింది. ఈ సమస్యలు పరిష్కారమైతే ప్రకృతి వైపరీత్యాల నష్టాలను నియంత్రించటంతోపాటు, సేద్యం రైతులకు లాభసాటిగా మారుతుంది. ఈ విధానాలు అమలు పరచని పాలకులు పంటల బీమాలాంటి పథకాలతో రైతాంగాన్ని మభ్యపెడుతున్నారు.

పంటల బీమా పథకాలు ప్రవేశపెట్టటంలోని అసలు ఉద్దేశ్యాన్ని రైతులు గ్రహించాలి. పంట విలువ మొత్తానికి బీమాని వర్తింప చేయాలని, నష్టానికి పూర్తి పరిహారం చెల్లించాలని, బీమా కంపెనీల దోపిడీని అరికట్టి, ప్రభుత్వమే నేరుగా రైతులకు పరిహారం ఇవ్వాలని, పరిహారం పొందని రైతులకు, వారు చెల్లించిన ప్రీమియం తిరిగి ఇవ్వాలని, పంటలకు న్యాయమైన ధరలు చెల్లించాలని, కరువు నివారణ, ముంపు నియంత్రణకు, నీటి నిల్వకోసం రిజర్వాయర్లు, ప్రాజెక్టులు నిర్మించాలని, దేశ పరిస్థితులకు అనుగుణంగా విత్తన ఉత్పత్తి చేసి తెగుళ్ళ నష్టాన్ని తగ్గించాలని డిమాండ్‌చేస్తూ యావన్మంది రైతాంగం ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా ఉద్యమించాలి. ✡

కవిత

నేనో శరణార్థిని

- మహమ్మద్ రవూఫ్ బషీర్

నేనో శరణార్థినై వచ్చినందుకు
మిమ్ములను క్షమాపణలర్థిస్తున్నా!
నన్నొక మనిషిగా ఆమోదించండి
ఒక బానిసగా మాత్రం కాదు!

నన్నో తక్కువవానిగా చూడకండి!
ఎగాదిగా పరీక్షించకండి!
నేనో కవిని,
గోడలపై అతికించబడినవే అందుకు సాక్షీభూతాలు!
సుదూర ప్రాంత ప్రజలు వల్లిస్తుంటారు నా పద్యాలు!
నన్నో శరణార్థిగా, మీలో ఒకనిగా అంగీకరిస్తారా?

వాళ్ళు-నా కవితలను,
వానిని వేళ్ళాడదీసిన గోడలతోసహా నాశనం చేశారు!
వాళ్ళు-నా కవితలను దగ్ధంచేసిననాడే
కాలిపోయాను నేనూ వానితో పాటే!
వాళ్ళు-నా హృదయాన్ని బ్రద్దలు కొట్టారు,
నా ఆలోచనలను కొల్లగొట్టారు,
నా ప్రేవులను కెళ్ళగించారు!
నన్నో శరణార్థిగా, మీలో ఒకనిగా అంగీకరిస్తారా?

అయ్యా, మీరు అర్థంచేసుకోవటంలేదు నన్ను;
అర్థంచేసుకోలేకున్నాను మిమ్ములను నేను!
నేనో అరబ్బును-మీరు పరదేశీయులు
అయినా సైగలతో మనం సంభాషించగలం
నన్నో శరణార్థిగా, మీలో ఒకనిగా అంగీకరిస్తారా?

నా దేశంలో స్వర్గం లేదు
ఉన్నది కేవలం నరకమే!
వాళ్ళు-భాషలన్నింటిలోని
అన్ని పదాలనూ మరచిపోయేట్లు చేశారు!
పదాలనెలా అవగతం చేసుకోవాలో
ఒకర్నొకరు ఎలా అర్థంచేసుకోవాలో మరచిపోయాం!
నన్నో శరణార్థిగా, మీలో ఒకనిగా అంగీకరిస్తారా?

నేనెవర్ని, నేనేమిటి.....
మీరడుగుతున్నారు నేనెవర్ననీ, నేనేమిటనీ!

గతం నాస్తి నాకు
నా వర్తమానం శూన్యం!
ఒక ముఖమన్నదే లేనివాడిని
మనిషి అవశేషాన్ని నేను!
నన్నో శరణార్థిగా, మీలో ఒకనిగా అంగీకరిస్తారా?

వాళ్ళు-ఆల్-జాతారీలో మమ్ములను చంపేశారు
ఇసుకలో సజీవంగా పూడ్చేశారు!
మేము తార్చుతూండగా
మా స్త్రీలు నేడు వ్యభిచారిణులు!
నన్నో శరణార్థిగా, మీలో ఒకనిగా అంగీకరిస్తారా?

అరబ్బుల తలుపు తట్టాను నేను;
షేక్‌ల, అమీర్ల, రాజుల తలుపుతట్టాను!
తరిమికొట్టారు వారంతా
మీ చెంతకు వచ్చి చేరాను!
నన్నో శరణార్థిగా, మీలో ఒకనిగా అంగీకరిస్తారా?

ఎనభయ్యవ పడిలోనున్న నన్ను
దేశ బహిష్కృతులై,
ప్రవాసంలోవున్న నా బిడ్డలు
తమ వాడు కాదని తోసిపుచ్చారు!
నాకు వ్యతిరేకంగా పోరాడారు
మీరు తప్ప మరెవరూ మిగల్లేదు నాకు
నన్నో శరణార్థిగా, మీలో ఒకనిగా అంగీకరిస్తారా?

నా కుటుంబం, నా బిడ్డలు, నా బంధువులు
అందరూ నన్ను అమ్మి పారేశారు?
నా జీవితాన్ని దొంగిలించి, నన్ను మరిచి పోయారు!
నన్ను కూకటివేళ్ళతో పెళ్ళగించి వదలివేశారు,
విదేశీ రాయబార కార్యాలయ ద్వారాల ముందు
కృశించి, నశించేలా!

ఓ పరదేశీయుడా,
నన్నో శరణార్థిగా, మీలో ఒకనిగా అంగీకరిస్తారా?

తన ప్రభువుకు కృతజ్ఞతలు తెలిపే
అతి వినయ సేవానందాలు దౌర్భాగ్యం కదా!
నన్ను బయటకు తరిమిన
నా దేశపు బుద్ధిహీనులూ, నా బిడ్డలూ, నేరస్థులూ
నా ఇంటిని కాల్చి బుగ్గిచేశారు
నేను వారి క్రూరపీడన నుండి పారిపోయి
శరణార్థిగా మారి మీ మధ్య వున్నాను

(ఈ వేదనా భరిత కవిత రాసిన ఎమ్.రవూఫ్ బషీర్ సిరియాకు చెందిన ప్రసిద్ధ కథారచయిత. 1974లో అరబ్ రచయితల సంఘంలో సభ్యుడిగా చేరాడు. 2013 నుంచీ ఆయన టర్కీలో ప్రవాస జీవితం గడుపుతున్నాడు. సిరియాలో చెలరేగిన ఆంతరంగిక కల్లోలంతో చలించి కవిత్వం రాయడం ప్రారంభించాడు. ఈ కవితను అరబిక్ భాషనుండి ఇంగ్లీషులోకి ఇంగ్లండ్‌కు చెందిన థామస్ అప్లిన్ అనువదించాడు. 1979లో పుట్టిన అప్లిన్ ప్రస్తుతం ఎడింబరో విశ్వవిద్యాలయంలో సౌదీ అరేబియన్ నవలా సాహిత్యంపై పరిశోధన చేస్తున్నాడు. దీన్ని తెలుగులోకి అనువదించినవారు కెఆర్బీ.)

వలసలు మానవజాతి ప్రగతి చిత్రంలో చీకటి నీడలు. వలస జీవులకు చేయూతగా నిలవడం కనీస మానవతా ధర్మం. భయంతో, ఆకలితో మనిషి శరణార్థికావడం మానవజాతి చరిత్రకే మాయని మచ్చ

- ఐన్‌స్టీన్ ✡

కా॥ ఏ.బి.బర్ధన్‌కు జోహార్లు

వృద్ధతరం కమ్యూనిస్టు నాయకులు, భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ పూర్వప్రధాన కార్యదర్శి, మాజీ పార్లమెంటు సభ్యులు అయిన కా॥ఏ.బి.బర్ధన్ (92 సం॥లు) దీర్ఘకాలంగా అనారోగ్యంతో బాధపడుతూ 2016 జనవరి 2వ తేదీన కన్నుమూశారు. భారతదేశంలో వామపక్ష ఐక్యతకోసం ఆయన పాటుపడ్డారు.

కా॥ ఏ.బి. బర్ధన్ జాతీయోద్యమంలో పాల్గొన్నారు. మహారాష్ట్రలో విద్యార్థి నాయకునిగా, ట్రేడ్ యూనియన్‌గా కృషిచేశారు. ఆకాలంలో ఆయన నిర్వహించిన రాజకీయ కార్యకలాపాలకుగాను తీవ్రమైన నిర్బంధాన్ని ఎదుర్కొన్నారు. కమ్యూనిస్టు రాజకీయాలను చేపట్టనీయకుండా ఇవేవీ ఆయనను నిరోధించలేకపోయాయి.

దివంగత నాయకునికి సిపిఐ(ఎం.ఎల్) కేంద్రకమిటి జోహార్లర్పిస్తూ, సిపిఐ కేంద్రకమిటికి, కా॥ ఏ.బి. బర్ధన్ కుటుంబసభ్యులకు హృదయపూర్వక సంతాపాన్ని తెలియపరుస్తోంది.

విశ్వం
ప్రధాన కార్యదర్శి, సిపిఐ(ఎం.ఎల్)

2016 జనవరి 2

'నూతన ప్రజాస్వామిక విప్లవాన్ని విజయవంతం చేద్దాం!'

(2015 ఏప్రిల్ 3, 4 తేదీల్లో 'భారత విప్లవం - భారత కమ్యూనిస్టు ఉద్యమం'పై సిపిఐ(ఎం-ఎల్) రాష్ట్ర కమిటి నిర్వహించిన సెమినార్‌లో ప్రసంగవ్యాసం

- పి. జస్వంతరావు

భారతదేశం అర్ధవలస అర్ధఫ్యూడల్ సమాజం. నేటి పరిస్థితిని విశ్లేషించుకుంటున్నప్పుడు, నేటి పరిస్థితి దీనిలో ఎలాంటి మార్పులనైనా కోరుతున్నదా అన్న అంశాలు, గత నలభై ఏళ్ళుగా వస్తున్న మార్పులు – ఏమిటి? వాటిని ఎలా అర్ధంచేసుకోవాలి? ఒక చిన్న ఉదాహరణ నుండి ప్రారంభిద్దాం.

ఇటీవల ఢిల్లీ నగరంలో ఒక మహిళ టాక్సీ ఎక్కారు. ఆమెను ఒక నిర్మానుష్య ప్రాంతానికి తీసుకు వెళ్ళి అత్యాచారానికి గురిచేసి చంపేశారు. పోలీసులు మొత్తానికి ఆ డ్రైవరును, కారును పట్టుకున్నారు. తేలిందేమంటే ఉబేర్ అన్న కంపెనీ ఆ కార్ల చైన్‌ను నిర్వహిస్తోంది. పోలీసు పరిశోధనలో తేలింది ఆ డ్రైవరుకు డ్రైవింగ్ లైసెన్సు సరిగ్గా లేదని గతంలో అతడు అనేక నేరాలు చేశాడని పోలీసు రికార్డుల్లో ఉంది. ఇది జరిగాక ఉబేర్ అన్న కంపెనీ యొక్క టాక్సీలు నిర్వహించే లైసెన్సును ప్రభుత్వం రద్దు చేస్తుందని సహజంగానే ఎవరమైనా భావిస్తాం. విచిత్రంగా ఉబేర్ కంపెనీ ఈ సంఘటన జరిగిన తర్వాత దేశంలోని ఇలాంటి టాక్సీలు సరఫరా చేసే చిన్న కంపెనీలను కొనివేసుకొని ఓలా అన్న మరో అమెరికా కంపెనీతో చేతులు కలిపి తనొక పెద్ద టాక్సీసర్వీసు నడిపే కంపెనీగా పెరుగుతుంది. దానికి పోటీగా 'మేరు' అన్న కంపెనీ వస్తోంది. ఇంతకూ ఈ రెండు కంపెనీలు అమెరికా కంపెనీలు. నూతన ఆర్థిక విధానాల తర్వాత మధ్యతరగతి వారికి పెరిగిన కొన్ని ఆదాయాల రీత్యా భారతదేశంలో ఒక కొత్త మార్కెట్టు ఏర్పడింది. అది వ్యక్తిగత రవాణా కోసం టాక్సీలు, ఆటోల వాడకం. మనందరికీ అనుభవంలో ఉన్నదే. ఏ అర్ధరాత్రో స్టేషనుకు వెళ్ళవలసి వస్తే ఫోన్ చేస్తాం. ఆటోడ్రైవర్ తన సెల్‌ఫోన్లో దానిని చూసి వచ్చి మనని తీసుకు వెళ్తున్నాడు. మరి అమెరికా నుండి దిగిన ఈ కంపెనీ చేస్తున్నదేమిటని అడిగితే, ఏం లేదు వాళ్ళకింకో రేడియో వచ్చింది, టాక్సీ ఎక్కడున్నదో చూస్తుంది, ఆఫీసులో కూర్చుని కారు బుక్ చేస్తుంది, కారుకి అవసరమైన లైసెన్సులు కిస్తీలు కారు యజమాని కట్టుకుంటున్నాడు. లాభాలలో అధిక వాటా మాత్రం ఈ అమెరికా తీసుకుపోతోంది. మన ఇంటికి చుట్టుపక్కల ఉండే టాక్సీ డ్రైవరును తీసుకువస్తే అతని మీద మనకి నమ్మకం ఉంటుంది. అలాంటి చిన్న చిన్న ట్యాక్సీలు సరఫరా చేసే స్థానిక సర్వీసుల నుండే ఇప్పటిదాకా మనమీ సదుపాయాన్ని పొందుతున్నాం. వాటిల్లో ఇలాంటి సంఘటన ఎక్కడా జరగటం లేదు కూడా. మరి ఈ ఉదాహరణ చూసినప్పుడు ఎందుకు ఈ విదేశీ కంపెనీని అనుమతించారంటే భారత ప్రభుత్వం చెబుతోంది 'మానేజిమెంట్ సాంకేతిక పరిజ్ఞానాన్ని ఈ దేశానికి అది తీసుకువస్తోంది కాబట్టి విదేశీ పెట్టుబడులను అనుమతిస్తున్నాం' అంటున్నారు. భారతదేశాన్ని అర్ధవలస అని పిలవటంలో ఇది కళ్ళకు కొట్టొచ్చినట్లు కనిపించే ఒక వాస్తవం. ఈ మాత్రపు దానికే సాంకేతిక పరిజ్ఞానం అని ఒక గంభీరమైన పేరు పెట్టారు గానీ ఈ పని భారతదేశంలో దిగువ మధ్యతరగతివాళ్ళు ఒక టెలిఫోను పెట్టుకుని ఎన్నో ఏళ్లుగా, దశాబ్దాలుగా నిర్వహిస్తున్నారు. సమర్ధంగానూ నిర్వహిస్తున్నారు. అతి తక్కువ ఖర్చుతోను నిర్వహిస్తున్నారు. దీనిని సాంకేతిక మేనేజ్‌మెంట్ అన్న పేరిట విదేశీ కంపెనీలకు ఇస్తున్నారు. విచిత్రమేమంటే ఆ కంపెనీ ఎలాంటి రక్షణలూ ఇవ్వకపోయినా దానిపై చర్య తీసుకోకపోవటం. ఈ సందర్భంగా జరిగిన ప్రచారమంతా దానికి అనుకూలంగా మారి దేశంలోని చిన్న సర్వీసులన్నింటిని అది ఆక్రమించుకునే స్థితికి చేరింది.

ఇంత చిన్న అంశాలలోకి కూడా, కొత్తగా ఏర్పడుతున్న, విస్తరిస్తున్న మార్కెట్లలోకి కూడా సామ్రాజ్యవాద పెట్టుబడి ఎలా చొచ్చుకు వస్తోందన్న దానికి ఇది ఉదాహరణ. పోనీ, ఎస్టాబ్లిష్ అయిన బడా బూర్జువా వర్గ పరిశ్రమల పరిస్థితి ఏమిటో చూద్దాం.

ఈనాడు దేశంలోకెల్లా అతిపెద్ద పెట్టుబడిదారుడు రిలయన్స్ ఇండస్ట్రీస్ అంబానీ కుటుంబమే. ఒక కెజి బేసిన్ ఉదాహరణే తీసుకుంటే ఇతనొక దళారీగా ఎలా వ్యవహరిస్తాడో మనకు తెలుస్తుంది. కేజి బేసిన్‌కు బిడ్డు వేసిన కంపెని రిలయన్స్ ఆయిల్ ఇండస్ట్రీస్. దీంట్లో విదేశీ బ్రిటీషు పార్టనర్‌కు ఉన్న వాటా మూడు శాతం. మిగతాదంతా అంబానీ పేరు మీదే ఉంది. దీనికి కేజీ డి సిక్సు బ్లాకు తెచ్చుకున్నాడు. ఆ బ్లాకులో ఇవేళ ఆయిలు పోయి గ్యాసు పడింది. ఆ గ్యాసుకి ప్రభుత్వంతో బేరసారాలాడి రేట్లెలా పెంచుకున్నాడో ఆ ప్రహసనమంతా తెలిసిందే. దీని వెనకాల జరిగిన మరొక కథ చూడండి. ఇంతకూ తవ్వకానికి, అన్వేషణకు అయిన ఖర్చంతా మూడు శాతం పెట్టుబడి పెట్టిన బ్రిటీషు గ్యాస్ కంపెనీయే పెట్టింది. మూడు శాతం పెట్టుబడితో ఇంత ఖర్చు ఎందుకు పెట్టాడని పరిశీలిస్తే అసలు విషయాలన్నీ బయటపడ్డాయి. కేజి బేసిన్‌లో తవ్వితీసిన గ్యాస్‌ని కాకినాడ నుండి గుజరాత్ దాకా సరఫరా చేయటానికి 'గ్యాస్ ట్రాన్స్‌పోర్ట్ కార్పోరేషన్' పెట్టారు. ఇందులో 50 శాతం బ్రిటీషు కంపెనీది. 50 శాతం రిలయన్స్‌ది. గ్యాస్ ట్రాన్స్‌పోర్ట్ కార్పోరేషన్ అప్పు ఇస్తుంది. మన దగ్గర కరెంటుకి పెట్టినట్లుగానే గ్యాస్ ట్రాన్స్‌పోర్ట్ కార్పోరేషన్ వద్ద కొని సరఫరా చేసే డిస్ట్రిబ్యూషన్ కంపెనీలను పెట్టారు. ఆ డిస్ట్రిబ్యూషన్ కంపెనీలో 80శాతం వాటా బ్రిటీషు కంపెనీది, 20 శాతం వాటా రిలయన్సుది. ఇదంతా అయిపోయి పర్మిషన్లు వచ్చి, గ్యాసు పడిందన్న తర్వాత ఇవాళ రిలయన్సులోని తన వాటాను 3 శాతం నుండి 15 శాతానికి బ్రిటీషు కంపెనీ పెంచుకుంది. మనకు చెబుతున్న రేటు స్ట్రక్చర్‌లో 1 MBT Unit నాలుగు డాలర్ల నుంచి ఎనిమిది డాలర్లకు పెంచటం, నాలుగు సంవత్సరాలకు దానిని 15 డాలర్లకు పెంచాలని రంగరాజన్ కమిటీ చెప్పింది. ఈ పదిహేను డాలర్లకి అదనంగా వచ్చేది మొత్తం కలిపి లెక్కలేస్తే గ్యాసు నుండి వచ్చే మొత్తం ఆదాయంలో 70% బ్రిటీషు కంపెనీకి చేరుతుంది, 30 శాతం రిలయన్సుకి చేరుతుంది. ఇంకొన్నాళ్ళు పోతే ఇది ఎక్కడికి పోతుందో మనకు అర్ధం అవుతుంది. ఈ మొత్తాన్ని పరిశీలించి చూస్తే రిలయన్సు అంబానీ నిర్వహించిన పాత్ర ఏమిటి అని చూస్తే, భారతదేశపు అధికార యంత్రాంగంతోటి, రాజకీయ నాయకులతోటి దళారీగా పనిచేసి, ఉన్న వాళ్ళందరికీ ఇవ్వవలసినది ఇచ్చి, చెల్లించవలసింది చెల్లించి ఎక్కడి ఫైలు ఎక్కడికి కదిలించాలో అంతా చేసి, మొత్తం అది ఉత్పత్తిలోకి వచ్చిన తర్వాత ఒప్పందంలో ఉన్న క్లాజులను ఉపయోగించుకొని, ఎక్కడలేని పేచీలు పెట్టి, భారత రాజ్యాంగ యంత్రంలో దాన్ని కదిలించి తెచ్చుకునేందుకు విదేశీ కంపెనీకి ఒక దళారీగా మాత్రమే వ్యవహరించాడు. అతని ఆస్తులు ఈ రోజున 5 లక్షల కోట్లు, పదిలక్షల కోట్లకు చేరి ఉండొచ్చు గాక. కీలకమైన అంశాలెక్కడున్నాయో మనం అర్ధం చేసుకోవాలి. భారత బడాబూర్జువా వర్గం యొక్క పరిస్థితి ఇది. టాటాని తీసుకోండి, బిర్లాని తీసుకోండి, మఫత్‌లాల్‌ని తీసుకోండి, ఇటీవల పైకొచ్చిన వీడియోకాన్ వాళ్ళని తీసుకోండి–ఎవరిని తీసుకున్నా వారి పరిస్థితి ఇదే. విదేశీ పెట్టుబడిదార్ల మీద ఆధారపడి, విదేశీ పెట్టుబడికి జూనియర్ భాగస్వాములుగానే వీరు వ్యవహరిస్తున్నారు.

దీనికి సంబంధించి మూడో అంశం భారత ప్రభుత్వరంగం పేరిట అనుసరిస్తున్నది. ఎకనామిక్ టైమ్స్‌లో ఒక వార్త వచ్చింది. సింగరేణి కాలరీ విదేశాల్లో బొగ్గుగనులకు టెండరు వెయ్యటానికి సిద్ధపడింది. దానికి కేంద్ర ప్రభుత్వం అనుమతి ఇచ్చింది. ఇది ఒక ప్రభుత్వరంగ సంస్థ. దేశంలో బొగ్గుగనులన్నింటినీ నిన్న, మొన్న వేలం వేశారు. బొగ్గు గనులన్నింటినీ భారత బడా బూర్జువా వర్గానికో, విదేశీ పెట్టుబడిదారులకో అప్పజెప్పారు. ఎందుకు అంటే తవ్వి తీయటానికి కావలసిన పెట్టుబడులు మనకు లేవు అని చెప్పిన తర్వాత, సింగరేణి కంపెనీ విదేశాల్లో బొగ్గుగనుల కోసం టెండరు వేస్తోంది. ఈ నాటకం గతంలోనూ జరిగింది. కేజి బేసిన్‌లో డి6 బ్లాకు వెయ్యటానికి ఓఎన్‌జిసి దగ్గర డబ్బులు లేవట. మనకు పెట్టబడులు లేవు కాబట్టి విదేశీ పెట్టుబడులను ఆహ్వానిస్తున్నామంటున్నారు. అదే ఓఎన్‌జిసి రష్యాలోకి వెళ్ళి బిడ్లు వేసింది. నైజీరియాలోకి వెళ్ళి బిడ్లు వేసింది. నిన్న రొడీసియాలోకి వెళ్లి బిడ్డు వేసింది. అంటే ఓఎన్‌జిసికి సాంకేతిక పరిజ్ఞానం, తవ్వి తీయగలిగిన శక్తి ఉంది. ఓఎన్‌జిసి వద్ద ఉన్న డబ్బునంతటినీ విదేశాల్లో పెట్టుబడి పెట్టించి మన దేశంలో చేయలేనిది విదేశాలలో చేయించారు. ఇదక్కడ నిర్వహించిన పనేమిటంటే నైజీరియా వెళ్ళింది, బర్మాషెల్ కంపెనీకి ముసుగుగా వెళ్ళింది. కెన్‌సారో వివాని నిలువునా హత్యచేసి అక్కడ ఒక జాతి ప్రజలనందరినీ నిర్మూలన చేసిన బర్మాషెల్ కంపెనీ అప్రతిష్టపాలై, ప్రజలకు వ్యతిరేకంగా వెళుతున్నందుకు, ఓఎన్‌జిసికి పదిశాతం వాటా ఇచ్చి బోర్డు మార్చి, 'మానేజ్‌డ్ బై ఓఎన్‌జిసి' అని రాసుకుంటే దానికోసం అక్కడికి వెళ్ళింది. రష్యాలోకి వెళ్ళింది. తను ఇబ్బందుల్లో ఉన్నప్పుడు రష్యా అనుమతిచ్చింది. ఇవాళ రష్యా ఆ చమురు గనులకు ఇచ్చిన అనుమతులను రద్దు చేస్తాను వెనక్కు వెళ్ళు అంటే 'కాదు కాదు ఒకటన్నా ఇవ్వు' అని బతిమాలుతోంది. ప్రభుత్వం యొక్క సంస్థ ఓఎన్‌జిసి అమ్మకాల్లోనూ, లాభాల్లోనూ ప్రథమ స్థానంలో ఉంది. టాటాలకన్నా, బిర్లాలకన్నా. అంతపెద్ద కంపెనీ దగ్గర పెట్టుబడులన్నీ విదేశాల్లో పెట్టి మనకు పెట్టుబడులు లేవని విదేశీ కంపెనీలను తీసుకు వస్తున్నారు.

దేశంలో పెట్టుబడులు లేవు అని చెబుతున్నారు. ఇప్పుడు ఉద్యోగుల ప్రావిడెంట్ ఫండ్‌ని ఒక ప్రైవేటు సంస్థకు వాళ్ళకు అప్పజెప్పారు. ఈ సంవత్సరం నుండి ఆ నిధులను ఆ సంస్థ బయట పరిశ్రమల్లోనూ, షేర్ మార్కెట్లోనూ పెట్టుబడులు పెట్టాలనుకుంటోంది. అది తన దగ్గర ఉన్న పెట్టుబడిలో 12% ఈ సంవత్సరం పెట్టుబడి పెడతాను అంటోంది. ఈ 12% గత 5 ఏళ్లుగా దేశంలోకి వచ్చిన విదేశీ ప్రత్యక్ష పెట్టుబడుల కంటే యాభై శాతం ఎక్కువ అని ఆ సంస్థ పేర్కొంది. ఇదేం తెలియచేస్తోంది? భారత కార్మికుల నుండి, భారత ఉద్యోగుల నుండి వారి భవిష్యత్తు భద్రత కొరకు దాచుకున్న వారి శ్రమ ఫలితాన్ని ఒక ప్రైవేటు కంపెనీకి పెట్టుబడిగా అందిస్తోందని, అందులో పన్నెండు శాతం అంటేనే విదేశీ ప్రత్యక్ష పెట్టుబడులకంటే యాభై శాతం ఎక్కువ ఉందని! ఇప్పుడు వెనక్కు తిరిగి అన్ని సంఘటనలు చూస్తే విదేశాల నుండి పెట్టుబడులను ఆహ్వానించటం, దీంతో దేశాన్ని సుందరనందన వనంగా చేస్తామంటున్న భారత ప్రభుత్వం మాటలు ఎంత అబద్ధమో, భారతదేశ వనరులను ఏ విధంగా బడా బూర్జువాలకు, సామ్రాజ్యవాదులకు పాదాక్రాంతం చేస్తోందో మనకర్ధం అవుతుంది. ఇది తెలిసీ తెలియక జరుగుతుంది కాదు. బీమా రంగంలో 19% మాత్రమే విదేశీ పెట్టుబడులు ఉండాలి, కాబట్టి బీమా కంపెనీలు మన పెట్టుబడిదారుల అధీనంలో ఉంటాయని పేర్కొన్నారు. ఇప్పుడు 29 శాతానికి పెంచారు. 51 శాతానికి పెంచుతున్నాం అంటూ మొన్న బిల్లు పాస్ చేశారు. దీనివల్ల వచ్చిన లాభనష్టాలేమిటి అని ఒక్కసారి చూసుకోండి. ఇండియన్ ఇనిస్టిట్యూట్ ఆఫ్ మేనేజ్‌మెంట్, అహమ్మదాబాద్‌ల ప్రొఫెసర్ కె.ఎస్. చలపతిరావు ఒక పరిశోధన చేశాడు. విదేశాల నుండి వచ్చిన బీమా కంపెనీలు భారత ప్రభుత్వం వద్ద రిజిష్టరు అయిన ఆర్టికల్స్ ఆఫ్ ఆసోసియేషన్‌లు తీసుకుని వాటిల్లో ఏముందో చూశాడు. ఏముందంటే వాళ్ళ పెట్టుబడి 5 శాతంగా ఉన్న కాలంలోనే ఆర్టికల్స్ ఆఫ్ అసోసియేషన్ విదేశీ ప్రత్యక్ష పెట్టుబడి తరఫున బోర్ట్ ఆఫ్ డైరెక్టర్లలో ఉండే విదేశీ పెట్టుబడుల ప్రతినిధులకు బోర్డు చేసిన ఏ నిర్ణయాన్నైనా వీటో చేసే అధికారం ఉంది. అంటే 90% పెట్టుబడి ఉన్న భారత పెట్టుబడిదారులు, ప్రతినిధులు అయిన బోర్డు సభ్యులు చేసిన నిర్ణయాన్ని 5 శాతం పెట్టుబడికి ప్రతినిధిగా ఉన్న డైరెక్టరు వీటో చేస్తాడు. అంటే కంపెనీ 5 శాతం పెట్టుబడి కలిగిన వారి తరఫున నడుస్తోంది. ఈ ఆర్టికల్ ఆఫ్ అసోసియేషన్, డిపార్ట్‌మెంట్ కంపెనీ ఆఫ్ ఎఫైర్స్ వద్ద రిజిస్టరైంది. దానిలో ప్రభుత్వానికేముందో తెలుసు. కానీ బయట మన దగ్గర 25 శాతం ఉంటే మంచిదా, 19 శాతం ఉంటే మంచిదా, 51 శాతం ఉంటే మంచిదా అన్న చర్చ ఎవరిని మోసం చెయ్యటానికి సాగిస్తున్నారు?

ఈ అంశాలను పరిశీలించినప్పుడు భారతదేశపు బూర్జువా వర్గంకానీ భారత ప్రభుత్వం కానీ ఏ విధంగా విదేశీ పెట్టుబడికి దళారులుగా వ్యవహరిస్తున్నారో, ఈ దేశంలోకి విదేశీ పెట్టుబడి ప్రవహించటం, ఈ దేశపు ఆర్ధిక వనరులను విదేశాలకు లాభాలుగా తరలించుకు పోవటం జరుగుతున్నదని అర్ధం అవుతుంది. ఈ లాభాల తరలింపు గురించి కా॥టి.ఎన్ తన పుస్తకంలో చెప్పారు. ఆయన చెప్పిన రోజున ఒక్క రాయల్టీల రూపంలో వెళ్ళింది దాదాపు 660 కోట్లు. ఆయనుంటే ఈ రోజు విస్తుపోయేవారు. నోకియా సంక్షోభాన్ని పరిష్కరించటానికి నిర్మలా సీతారామన్ తాను ఎంతో కృషి చేస్తానని చెప్పుకుంటోంది. అసలు నోకియా ఏంటి, దాని సంక్షోభమేమిటి అనేది చూస్తే 15 కోట్ల రూపాయలు మించని పెట్టుబడులు పెట్టిన నోకియా కంపెనీ, 2 లక్షల కోట్లు ఈ దేశం నుండి రాయల్టీగా తరలించుకు వెళ్ళింది. లాభాలు వేరే సంగతి. ఈ లాభాలు గోదావరి నదికి వరద వచ్చినట్లుగా ఈ దేశం నుండి తరలిపోతున్నాయి. గత పదేళ్ళలోనూ విదేశాల నుండి వచ్చిన పెట్టుబడి విదేశీ ప్రత్యక్ష పెట్టుబడులు గానీ, విదేశీ సంస్థాగత పెట్టుబడులుగానీ లెక్కేస్తే నోకియాలాంటి ఐదారు కంపెనీలు తీసుకెళ్ళిన డబ్బులో సగం కూడా ఉండదని అర్ధం అవుతుంది. కనుక ఈ దేశంలోకి విదేశీ పెట్టుబడి రావటం అన్నది కాకి లెక్కలే ప్రతిరోజూ, ప్రతిక్షణం భారత ప్రజల శ్రమ నుండి సృష్టించబడిన సంపద రాయల్టీలు, లాభాలు, పెట్టుబడుల పేర ప్రతిక్షణం తరలించబడుతోంది. లక్షల కోట్ల రూపాయలు తరలించబడుతున్నాయన్న ఈ వాస్తవం ఈ ప్రభుత్వ పాలకులకు తెలిసే జరుగుతోంది.

ఈ వివరణతో భారత ప్రభుత్వం ఏ విధంగా సామ్రాజ్యవాదుల కాళ్ళకి మొక్కుతూ, వాళ్ళు విదిలించిన ఎంగిలి మెతుకులతో ఎలా గడుపుతోందో అర్ధం అవుతుంది. ఈ స్థితినే అర్ధవలస అని పిలుస్తున్నాం.

ఈ దేశం నుండి బ్రిటిషు సామ్రాజ్యవాద ప్రత్యక్ష పాలన తొలగిపోయినప్పటికీ దాని స్థానంలో విదేశీ పెట్టుబడి ఈ దేశంలో రాజ్యం ఏలుతూనే ఉంది. ఐతే దీంట్లో ఒక లోతైన రాజకీయ అర్ధం కూడా ఉంది. అదేమిటంటే అర్ధవలస అన్నప్పుడు ఒక దేశానికి అర్ధవలస కాకుండా, అనేక సామ్రాజ్యవాద దేశాలు దేశంపై ఆధిపత్యం కోసం పోటీ పడుతున్న స్థితిని కూడా అర్ధవలస అని పిలుస్తున్నాం. ఇది ఏ బ్రిటీషు దేశానికో వలసగా లేదు. అమెరికా, జపాను, జర్మనీ అన్నీ భారత్‌పై ఆధిపత్యం చెలాయిస్తున్నాయి. వీటి మధ్య వైరుధ్యాలు ఈ దేశంలో ప్రతిఫలిస్తూనే ఉన్నాయి. తప్పొప్పుల సంగతి పక్కన పెడితే జైత్‌పూర్ అణు విద్యుత్తు కేంద్ర వ్యతిరేక ఆందోళనల వెనుక జర్మనీ ఎలా ఆర్ధిక సహాయం చేసిందో మనకందరికీ తెలుసు. ప్రజలు, ప్రజల ఆందోళన, ప్రజల బాధలు దానిని వాళ్ళు వ్యతిరేకించటం వేరే సంగతి. దానికి ఫైనాన్సు చేసి ప్రచారం చేసింది జర్మనీ. ఎందుకంటే మొత్తం న్యూక్లియర్ కాంప్లెక్సు అంతా ఫ్రాన్సుకు, అమెరికాకు, లేదా జపాన్‌కు, రష్యాకిస్తారని, తనకెందుకు ఇందులో వాటా ఇవ్వరు అనేదే వాళ్ల దుగ్ధ. దీంట్లో వాళ్ళు తమ ప్రయోజనంకోసం న్యూక్లియర్ ఎనర్జీ మీద శాస్త్రీయంగా చెబుతున్న అంశాలు ఉద్యమం కోసం వినియోగించుకోవచ్చు. సామ్రాజ్యవాద వైరుధ్యాలకు ఈ దేశం కోడిపందేల కేంద్రంగా ఎలా తయారయిందో కూడా గుర్తించాలి. కాబట్టి భారతదేశాన్ని అర్ధవలస అనటంలో ఒక దోపిడీ పారిశ్రామిక రంగంగా, కోడిపందేల రంగంగా ఎలా మార్చారో అర్ధం చేసుకోవాలి. నలభై ఏళ్ళ క్రితం చెప్పుకున్న దానిలో మార్పు తీసుకోవలసిన అవసరం కానీ, మొత్తం ఒక సామ్రాజ్యవాద దేశం యొక్క అదుపాజ్ఞల్లో పనిచేస్తున్న నయా వలసగా సూత్రీకరించుకోవాల్సిన అవసరం గానీ లేదు.

ఇక దీంట్లో రెండో అంశం ఉంది. అర్ధఫ్యూడల్ అన్న అంశం మిళితమై ఉంది. మొదటగా అర్ధఫ్యూడల్ అంటున్నామంటేనే దీనికున్న రాజకీయ అర్ధం ఒకటి. అది – ఈ దేశంలో ఫ్యూడల్ సంబంధాలు కొనసాగుతున్నాయి; ఫ్యూడల్ సంబంధాలు బలీయంగా ఉన్నాయి. అదే సమయంలో పెట్టుబడిదారీ సంబంధాలు కూడా వ్యవసాయ రంగంలో బలీయంగా ఉన్నాయి. అయితే ఆ పెట్టుబడిదారీ సంబంధాలకు భవిష్యత్తు లేదు. అవి ఒక స్వతంత్ర శక్తిని తెచ్చుకుని యూరప్‌లాంటి దేశాలలో జరిగినట్లుగా ఫ్యూడల్ వ్యవస్థను రద్దుచేసి బూర్జువా సమాజాన్ని స్థాపించగల స్థాయికి అవి అభివృద్ధి అవుతాయా అన్నది ప్రశ్న. అలా పెరగబోవన్నదే మన కళ్ళ ముందున్న అనుభవం. కనుకనే దీన్ని ఫ్యూడల్ అంటున్నాం. రెండు రకాలు ఉన్నప్పుడు దీన్ని సెమీ కాపిటలిస్టు అని కూడా అనొచ్చు. ఎందుకు అనటం లేదంటే ఆ పెట్టుబడిదారీ సంబంధాలకు భవిష్యత్తు లేదు కనుక! భారత ప్రభుత్వం గత పదేళ్ళుగా బడ్జెట్టులో వ్యవసాయరంగానికి కేటాయిస్తున్న సహాయాన్నీ, మదుపునీ చూస్తే ఇది అర్ధం అవుతుంది. కోల్డ్ స్టోరేజిలకు, మార్కెట్ యార్డుల ఆధునీకరణకు, అగ్రిబిజినెస్ పెంచటానికి, దానికి కావలసిన మార్కెట్ చైన్లను నిర్మించటానికి డబ్బు లిస్తున్నది. వ్యవసాయ రంగానికి ఇస్తున్న ఋణాలలో యాభై శాతం, తాత్కాలికంగా రైతులకిస్తున్న పంట ఋణాల్లో కూడా వ్యవసాయ రంగం వాణిజ్యీకరణకి కేటాయిస్తోంది. అంటే భారత ప్రభుత్వం తన బ్యూరాక్రటిక్ పెట్టుబడితోటి ప్రోత్సహిస్తే తప్ప ఈ దేశంలోని వ్యవసాయరంగ పెట్టుబడిదారీ సంబంధాలు పెరగని స్థితి ఉంది. పెట్టుబడిదారీ సంబంధాలు ఎంతో పెరిగాయని చెబుతున్నప్పటికీ, వ్యవసాయంలో యాంత్రీకరణగానీ ఆధునిక పరిజ్ఞానం కానీ 35 నుంచి

46 శాతం వరకు ప్రభుత్వ బడ్జెట్టు ఉంటే తప్ప అమ్ముడు కాని స్థితి. యుపిఎ ప్రభుత్వపు మొదటి దశలో ఢిల్లీలోని జైన్ పైపుల కంపెనీ మొత్తం టర్నోవరు 50 లక్షలు మించి ఉండేది కాదు. సూక్ష్మ బిందు సేద్యం కోసం ప్రభుత్వం 90% సబ్సిడీగా, పది శాతం గ్రాంటుగా ఇస్తున్నామన్న పథకాన్ని ప్రవేశపెట్టారు. ఆరేళ్ళపాటు దాన్ని కొనసాగించారు. ఆ కంపెనీ ఈవాళ భారతదేశంలో 100 కోట్ల లాభాలు గడించే సంస్థగా ఉంది. అంటే అంతకుముందు పది సంవత్సరాల నుంచి ఉన్నది కూడా ఈ దేశంలో పెట్టుబడిదారీ సంబంధాలు పెరుగుతున్నాయని చెప్పుకుంటున్నప్పటికీ కూడా ఆ పెట్టుబడిదారీ సంబంధాలు మరింతగా విస్తరించటానికి అవసరమైన పెట్టుబడిని అవి మదుపు చేయలేకపోతున్నాయి. కాబట్టి ప్రభుత్వం బలవంతంగా తన బడ్జెట్‌లో నుండి కేటాయించాల్సి వస్తోంది. ఆ బడ్జెట్ బ్యూరాక్రటిక్ క్యాపిటల్ నుండే ఈ వ్యవసాయంలో పెరుగుతున్న సంబంధాలను నిరంతరం ప్రోత్సహించాల్సి వస్తోంది. కాబట్టి నలభై ఏళ్ళ క్రితం చూసిన పెట్టుబడిదారీ సంబంధాల కంటే వ్యవసాయరంగంలో ఈనాడు పెట్టుబడిదారీ సంబంధాలు విస్తృతమయ్యాయి. అయితే అవి పెరగకపోవటానికి, విస్తరించటానికి మూలకారణమేంటని పరిశీలించినప్పుడు అవి పెరగకపోవటానికి కారణం సూటిగా కనిపిస్తోంది.

సస్యవిప్లవం, ఆ తర్వాత జన్యు విప్లవాల పేరిట ఈ దేశంలో వ్యవసాయరంగం అభివృద్ధి కొరకు ప్రభుత్వం చేపట్టిన ప్రతి చర్య కూడా సామ్రాజ్యవాదపు పెట్టుబడి వ్యవసాయరంగంలో ప్రవేశించటానికి వాహకంగా పనిచేసింది. ఈ సాంకేతిక విప్లవం వల్ల పెరిగిన ఉత్పాదకత ఏ విధంగా పంపకం జరిగింది అని పరిశీలిస్తే పెరిగిన ఉత్పాదకతలో 60 నుండి 65 శాతం విదేశీ కంపెనీల అధీనంలో ఉన్న ఉత్పాదకాల కొనుగోలు కొరకు వెచ్చించవలసి వచ్చింది. ఈ విప్లవం వల్ల విదేశీ కంపెనీలకు మార్కెట్టునూ, గిరాకీనీ ఎలా సృష్టించిందో అర్థం అవుతుంది. కనుక వ్యవసాయ రంగంలో పెరిగిన ఉత్పాదకత దాదాపు 65 శాతం వరకు విదేశాలకు మళ్ళిన తర్వాత, దేశంలో బడా వాణిజ్యం దాంట్లో 30 శాతం ఆక్రమించుకుంటున్న తర్వాత విశాల రైతాంగం వద్దగానీ, ఈ దేశంలోని బడా వాణిజ్యవేత్తల వద్దగానీ పెట్టుబడిదారీ సంబంధాలను వృద్ధి చేయటానికి కావలసిన పెట్టుబడి మదుపు లేకుండా పోయింది. వ్యవసాయరంగం ఎదుర్కొంటున్న స్థితి ఇది. ఒకపక్క ఆహారధాన్యాలు, అలాగే అన్ని పంటలు పెరుగుతున్నాయి, ఉత్పాదకత పెరుగుతోందని చెప్పుకుంటున్నప్పుడు, వ్యవసాయంలో సంపద సృష్టి పెరుగుతున్నప్పుడు ఆ పెరిగిన సంపద సృష్టిని తిరిగి వ్యవసాయరంగంలో మదుపు పెట్టటానికి ఆటంకమవుతున్న అంశాలేమిటని ఎవరూ చర్చించరు. 'వ్యవసాయరంగంలో ప్రభుత్వ పెట్టుబడి మదుపు తగ్గింది. అంటే డ్యాములు కట్టటం, కాలువలు నిర్మించటం తగ్గింది. కాబట్టి వ్యవసాయరంగం వెనుకబడిపోయింది. కాబట్టి దాన్లోకి డబ్బులు తీసుకొచ్చిపెట్టు' అని ప్రభుత్వాన్ని అంటున్నారు. ప్రభుత్వం తన దగ్గర డబ్బులు లేదంటున్నది కాబట్టి, విదేశీ కంపెనీలను ప్రోత్సహించమంటున్నారు. పెప్సీ కంపెనీని తీసుకొచ్చి చిత్తూరు జిల్లా అంతా అప్పజెప్పారు. చిత్తూరు జిల్లాలో పండిన పంటలన్నీ కొంటారని చంద్రబాబునాయుడు ఆకాశహర్మ్యాలు, ఆశల పందిళ్ళు వేస్తున్నాడు. 2800 కోట్లతో దక్షిణ భారతదేశంలోకి ఆ కంపెనీ ప్రవేశిస్తుంది. ఆ 2800 కోట్లు ఆంధ్రప్రదేశ్‌లో పెట్టమని, తన చిత్తూరు జిల్లాలో పెట్టమని పిలుస్తున్నాడు. ఏ పెప్సీ కంపెనీ పంజాబులో, పశ్చిమబెంగాల్‌లో రైతుల చేత బలవంతంగా బంగాళాదుంపల పంట వేయించిందో రెండు సంవత్సరాల తర్వాత పశ్చిమబెంగాల్‌లోనూ, పంజాబులోనూ బంగాళాదుంపలు పండించిన రైతాంగం పత్తి రైతుల మాదిరి ఆత్మహత్యలు చేసుకోవలసి వచ్చిందో, ఏ మాత్రం పరిశీలించకుండానే దీనికి మూలకారణాలు పరిశీలించకుండానే అదే పెప్సీ కంపెనీని ఈ రోజున ఆంధ్రప్రదేశ్‌లోకి ఆహ్వానిస్తున్నారు. 'అది ఆంధ్రప్రదేశ్‌లోని కొబ్బరిపంటనంతా కొంటుంది. ఆంధ్రప్రదేశ్‌లోని మామిడి పంటనంతా కొంటుంది. ఇది ఎంతో వుపయోగ'మని చంద్రబాబునాయుడు ప్రచారం చేస్తున్నాడు. అయితే పెట్టుబడి మదుపు, పెట్టుబడి మదుపు అంటూ ప్రతి బడ్జెట్టునూ విమర్శిస్తూ పెట్టుబడిదారీ ఆర్థికవేత్తలు చేస్తున్న విశ్లేషణ దేనికి దారితీస్తుంది? విచక్షణారహితంగా రైతాంగాన్ని విదేశీ కంపెనీల ముందు బంధిత రైతాంగంగా నెట్టి, వారి కాళ్ళ వద్ద పడవేయటానికి దారి తీయటం లేదా? చంద్రబాబు నాయుడు కావచ్చు లేదా నరేంద్ర మోడీ కావచ్చు; జరుగుతున్నదిదే! ఈ దేశంలో పెరుగుతున్న కొద్దిపాటి పెట్టుబడిదారీ సంబంధాలు కూడా– నిరంతరం సంక్షోభంలో ఉండటానికి సామ్రాజ్యవాదపు కుట్రే కారణం. అది ఈ దేశపు ఫ్యూడలిజాన్ని తన సామాజిక పునాదిగా చేసుకుంది. అలాగే ఈ దేశపు ఫ్యూడల్ వర్గం, సామ్రాజ్యవాదానికి బంటుగా పని చేస్తోంది. ఈ దేశంలో వ్యవసాయరంగం స్వతంత్రంగా అభివృద్ధి చెందటం దానికి ఇష్టం లేదు. లక్షలాది ఎకరాలను ఏ పేరు మీదో ఈ దేశంలో ఆక్రమించుకొని పెప్సీ పేరిట కాంట్రాక్టు సాగు, కార్పోరేటు సాగు చేస్తోంది.

నలభైఏళ్ళనాడు కామ్రేడ్ టిఎన్ పుస్తకం రాసే నాటికి 150 కోట్లు ఆస్తి ఉన్న టాటాగారు ఈ రోజున లక్షా 50 వేల కోట్లకు పెరిగారన్నారు. ఆ రోజు ఒక చిన్న ఉక్కు ఫ్యాక్టరీ మాత్రమే ఉన్న ఆయన ఈ రోజు బ్రిటన్‌లోకి వెళ్ళి ఉక్కు ఫ్యాక్టరీ కొన్నాడు. కార్ల కంపెనీలు కొన్నాడు; అమ్ముకుంటున్నాడు. దేశంలో అనేకమంది తమ పెట్టుబడులు పెట్టి పైకొచ్చిన సంఘటనలు లేవా, విదేశీ పెట్టుబడితో సంబంధం లేనివి లేవా? ఇదొక అంశం వుంది. అయితే విదేశాల్లోకి భారత దేశం నుండి వెళ్తున్న పెట్టుబడి స్వభావాన్ని పరిశీలించండి. ఆంధ్రప్రదేశ్‌నే ఉదాహరణగా తీసుకుంటే రెడ్డి ల్యాబ్స్ మన కళ్ళ ముందు కనిపిస్తుంది. ఒక టెక్నోక్రాట్ పేటెంట్ చట్టంలోని ఒక క్లాజ్‌ని ఉపయోగించుకుని ఈ దేశంలో మందుల కంపెనీ పెట్టి జనరిక్ మందులు తయారీ చేసి భారతదేశంలో 2రూ॥లకు అమ్మిన టాబ్లెట్‌ని అమెరికాలో 10రూ॥లకు అమ్ముకుని లాభాలు గడించి ముందుకు వచ్చాడు. భారతదేశపు లీడింగ్ ఔషధ పరిశ్రమలలో అది ఒకటి. ఇవాళ దాని పరిస్థితి ఏమిటి? 51 శాతం విదేశీ పెట్టుబడి కింద ఉంది. ఆ రెడ్డి ల్యాబ్స్ అమెరికాలో 16 కంపెనీలను కొంది. విచిత్రంగా ఉంది కదా? రెడ్డి ల్యాబ్స్ అనేక ఒప్పందాలతో అమెరికాలో 16 కంపెనీలు కొంది. ఇక్కడ తయారుచేసిన మందులను అక్కడ అమ్మడానికే చాలా కంపెనీలు కొంది. అయినప్పటికీ ఈ రోజు 51 శాతం విదేశీ పెట్టుబడి కిందకు వెళ్ళింది. ఇదెలా జరుగుతోంది?

మార్క్స్ భారతదేశంలో బ్రిటీష్ పరిపాలన అన్న తన వ్యాసంలో దీన్ని చర్చించాడు. భారతదేశం అన్ని విధాలా పెట్టుబడిదారీ దేశంగా అభివృద్ధి చెందటానికి కావలసిన అన్ని సౌకర్యాలు ఉన్నాయి. ఈ దేశంలో పెరుగుతున్న పెట్టుబడిదారీ సంబంధాలను విధ్వంసానికి గురిచేసిన బ్రిటీషు పాలకులు తప్పనిసరై చరిత్ర చేతిలోని పనిముట్లలా, ఈ దేశంలో రైల్వేలలో పెట్టుబడిదారీ సంబంధాలను తిరిగి ప్రవేశపెట్టారు. ఆ పెట్టుబడిదారీ సంబంధాలు నిరంతరం పునర్నిర్మిస్తూ వాటిని పెంచి తీరుతాయి. ఇది అనివార్యమైన ఫలితం అని చెప్పాడు. అంటే భారతదేశంలో ఆనాటి నుంచి ఈనాటికి పెట్టుబడిదారీ సంబంధాలు పునరుజ్జీవిస్తూ ప్రతిగంట, ప్రతిక్షణము పెరుగుతూ వస్తున్నాయి. ఈ పెరుగుతున్న పెట్టుబడిదారీ సంబంధాలు ఏమౌతున్నాయి? ఇవి నిరంతరం సంక్షోభాన్ని ఎదుర్కొంటున్నాయి. సామ్రాజ్యవాదపు చేతిలో ఇమిడిపోవాల్సిన స్థితి వాటిది. వానితో పోటీ పడితే నాశనమైపోవాల్సి వస్తుంది. భారత పెట్టుబడిపై విదేశీ సామ్రాజ్యవాదం సాధించిన పైచేయిని ఇది తెలియజేస్తుంది.

ఇది యాదృచ్ఛికంగా జరిగిన సంఘటన కాదు. ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రం విడిపోకముందు విద్యుత్తు కరువొచ్చిందని హైదరాబాద్ నగరంలోని 80 వేల చిన్న పరిశ్రమలకు కరెంటు అందించకుండా ఊరుకున్నారు. వాళ్ళు రోడ్డు మీదకెక్కి ప్రదర్శనలు చేసినా ఆఖరుకు నిరాహారదీక్షలు చేసినా ఒక్క మంత్రి కూడా వెళ్ళి వాళ్ళను పలకరించలేదు. చివరికి బ్యాంకుల నుంచి తెచ్చిన అప్పులు తీర్చలేక తుక్కు కింద తమ యంత్రాలను అమ్ముకొని బ్యాంకు అప్పులు తీర్చారు. చివరికి అంతా అయిపోయాక చూస్తే 80 వేల పరిశ్రమల్లో 7 వేల వరకూ తలుపులు మూసేసి తక్కుగా అమ్ముకుని వెళ్ళిపోయాయి. ఇది యాదృచ్ఛికంగా జరిగిన సంఘటనా? భారత ప్రభుత్వంగానీ, ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్ర ప్రభుత్వంగానీ హైదరాబాదులో చిన్న పరిశ్రమలు నాశనమైపోవాలన్న విధానాన్ని అనుసరించాయి. ఎందుకంటే 2వ పంచవర్ష ప్రణాళిక ముసాయిదా ప్రతిలో వాళ్ళు పేర్కొన్నదిదే. దేశంలోని పది పెద్ద నగరాల్లోకి సంవత్సరానికి కోటిమంది జనం వలస వస్తున్నారు. ఈ వలసలను ఆపాలి. ఎలా ఆపుతాం అన్న ప్రశ్నకి వీళ్ళని ఇక్కడ మూయించివేసి మధ్యతరహా పట్టణాలకి వీటిని తరలించటానికి ఇన్‌ఫ్రాస్ట్రక్చర్ డెవలప్ చేసి వీళ్ళను అక్కడికి వెళ్ళమనాలి. ఎందుకంటే ప్రతి సంవత్సరం కోటిమంది నగరాల్లోకి వస్తే దానిక్కావలసిన ఇన్‌ఫ్రాస్ట్రక్చర్ సృష్టించటం సాధ్యమయ్యే పని కాదు. దీనిని అమలు చేయటంలో భాగంగానే 70 వేల చిన్న పరిశ్రమలు హైదరాబాదులో మూతపడుతున్నా ఏమీ పట్టించుకోకుండా, ఆ స్థాయి వాళ్ళు రోడ్డుమీద కూర్చున్నా కనీసం మంత్రి కాదుగదా జాయింట్ సెక్రటరీ కూడా వెళ్ళకుండా నిర్దాక్షిణ్యంగా వ్యవహించారు. కాబట్టి దేశంలో పెరుగుతున్న సంబంధాలు సామ్రాజ్యవాదానికి లోబడి దానిలో మిళితమైపోవాలి రెడ్డి ల్యాబ్స్‌లాగా, నాగార్జున స్టీల్స్‌లాగా, మరొకదానిలాగా!

ఆంధ్రప్రదేశ్‌లోని చిన్న పెట్టుబడిదారుల చొరవతో ప్రభుత్వరంగంలో వచ్చిన సిమెంటు పరిశ్రమను డీకంట్రోలు చేస్తున్నామన్న ప్రభుత్వ నిర్ణయం మేరకు ఎన్ని సిమెంటు ఫ్యాక్టరీలు చిన్న చిన్నవి వచ్చాయో తెలుసు. అప్పుడున్న ఆదిత్య బిర్లా కంపెనీతో పోటీ పడికూడా అవి 2000 సంవత్సరం వరకు బస్తా 80రూ॥లకు సిమెంటును అమ్మాయి. ఈ రోజు పరిస్థితి ఏమిటి? లాఫార్జి కంపెనీ, హోల్‌సిం స్వీడన్ కంపెనీ భారతదేశంలో సిమెంటు ఉత్పత్తిలో 85 శాతం సామర్థ్యాన్ని తమ చేతిలో కలిగి ఉన్నాయి. ఫలితం ఏమిటి? 80రూ॥ ఉన్న సిమెంటు బస్తా ఈ రోజున 275 రూ॥కు పెరిగింది. కాంపిటీషన్ కంట్రోల్ కమీషన్ ఆఫ్ ఇండియా 'మీ గుత్తాధికారాన్ని ఆసరా చేసుకొని ప్రజల నుండి అత్యధిక ధరలు వసూలు చేశారు కనుక మీలో 8 కంపెనీలకి మీరు వసూలు చేసిన డబ్బును తిరిగి చెల్లించమని, అపరాధంగా 8 వేల కోట్ల రూపాయలు చెల్లించమ'ని ఆర్డరు ఇచ్చింది. మన మధ్య పోటీ ఎందుకని లాఫార్జి కంపెనీ, స్వీడన్ కంపెనీ ఒక ఒప్పందానికి వచ్చి వాళ్ళిద్దరూ ఒకే కంపెనీగా ఉందామని నిర్ణయం చేశారు. కాంపిటీషన్ కమీషన్ ఆఫ్ ఇండియా 'ఇది గుత్తాధిపత్యాన్ని మరింత పెంచుతుంది' అంది. 'అలా పెంచినందువల్ల పెట్టుబడులు మరింత ఎక్కువై మానేజిమెంటు చెయ్యటానికి వీలవుతుంది కనుక దానికి అభ్యంతరం చెప్పొద్దు' అని అరుణ్‌జైట్లీ అన్నాడు. ఇది మొన్న బడ్జెట్‌లో నిర్ణయం, దాన్ని ఆమోదించింది పరిశ్రమల శాఖ. ఇది భారతదేశంలోని పెట్టుబడిదారీ సంబంధాల పరిస్థితి! అది పారిశ్రామిక రంగంలో కావచ్చు, ఇటు వ్యవసాయరంగంలో కావచ్చు అందరూ అత్యధికంగా పొగుడుతున్న, కళ్ళు తిరిగిపోతున్న సేవారంగాన్ని చూసుకున్నప్పటికీ, అందులోనూ ఐటి సెక్టారును చూసినప్పుడు ఇదే పరిస్థితి.

ఎన్నికలముందు బిజెపి ప్రభుత్వం ఒక వాగ్దానం చేసింది. దీంట్లో స్థాపక పరిశ్రమలకన్నిటికీ ప్రభుత్వ సంస్థాగత రుణాలను అతి తక్కువ వడ్డీకి ఇస్తామ అని. బడ్జెట్‌లో ఆ మాటే చెప్పారు. ఇవాళ రిజర్వు బ్యాంకు దానికనుగుణంగా చేసిన నిబంధనలలో పది లక్షలకు తక్కువ రుణం ప్రభుత్వం ఇవ్వదట. విదేశీ కంపెనీలు వచ్చి ఆ రుణం ఇవ్వచ్చుట. అవి పదిలక్షలకు తక్కువ ఇవ్వకూడదట. ఆచరణాత్మకంగా చూసినప్పుడు ఈ దేశంలో నిజంగా ఒక టెక్నోక్రాటు, ఐటి రంగంలో నిపుణత కలిగిన ఒక కుర్రవాడు తన దగ్గర ఉన్న ఏ ఐదులక్షలో పెట్టి ఇంకో పది లక్షల అప్పు తెచ్చుకొని ఒక సంస్థను స్థాపించుకొని నడుపగలడు. ఇన్ఫోసిస్‌గానీ, ఈ రోజు లక్షలు, కోట్లు సంపాదిస్తున్న ఐటి కంపెనీలన్నీ ఇలా ప్రారంభం అయినవే. వీళ్ళకు ప్రభుత్వం సహాయం చెయ్యటం కాకుండా ఒక విధంగా విదేశీ కంపెనీ పెట్టుబడి పెడితే ఒప్పుకుంటారట. ఆ కంపెనీ ఎలా పెట్టాలో నిర్ధారణ చేశారు. అంటే భారత ప్రభుత్వం భారత జాతీయ కాంగ్రెసు కాలం నుండి కూడా, జాతీయోద్యమ కాలం నుంచి కూడా ఏ విధంగా ఈ దేశంలో జాతీయ బూర్జువా వర్గాన్ని మోసం చేస్తూ వచ్చారో, ఏ రోజూ వారికి ఎలా ఉపయోగపడలేదో అర్థం అవుతుంది. ఈ అంశాలను పరిగణనలోకి తీసుకున్నప్పుడు భారతదేశంలో ఒక విప్లవాత్మక మార్పు వస్తే తప్ప, వ్యవసాయరంగంలో దున్నేవానికే భూమి ప్రాతిపదికన భూమి పునఃపంపకం జరిగి ఒక ప్రజాతంత్ర కర్తవ్యం పరిపూర్తిగా నిర్వహించబడితే తప్ప దేశంలో సామ్రాజ్యవాద పెట్టుబడిని, సామ్రాజ్యవాద ఆధిపత్యాన్ని కూలద్రోసి దేశంలో బూర్జువా సంబంధాలు, పెట్టుబడిదారీ సంబంధాలు పెరగటానికి, దేశం అభివృద్ధి సాధించటానికి అవసరమైన ఒక జాతీయ కర్తవ్యాన్ని నిర్వహిస్తే తప్ప మన దేశం ఒక్క అడుగు కూడా ముందుకు పురోగమించలేదు అనేది స్పష్టం.

పారిస్ కమ్యూన్ తర్వాత, రష్యాలో సోషలిస్టు విప్లవం పరిపూర్తి అయిన తర్వాత బూర్జువావర్గం ప్రపంచంలోని అన్ని రకాల అభివృద్ధి నిరోధక వర్గాలతో రాజీపడింది. అది సామ్రాజ్యవాదంగా పెరిగి, తను పెట్టుబడిదారీ విధానంగా ఉన్నప్పుడు అనుసరించిన ప్రగతిశీల స్వభావాన్ని పూర్తిగా వదిలేసుకుంది. ఫ్యూడల్ సమాజానికి వ్యతిరేకంగా తను నిర్వహిస్తున్న పాత్రను వదిలేసుకుని ప్రపంచవ్యాప్తంగా ఫ్యూడల్ శక్తులతోటే కాదు, అభివృద్ధి నిరోధక శక్తులన్నింటితో రాజీపడింది. అది తన బూర్జువా విప్లవ కర్తవ్యాలను వదిలివేసుకుంది. ఆ కర్తవ్యాలను ఎవరు నిర్వహించాలన్న ప్రశ్నకు కార్మికవర్గమే, శ్రామికవర్గమే ఈ బూర్జువావర్గ విప్లవాన్ని సాధించి తీరాలి అని లెనిన్ అతి చక్కటి సమాధానాన్ని చెప్పారు. ఆ సూత్రీకరణకి అనువుగానే, మిగతా దేశాల విప్లవాల అనుభవాలకనుగుణంగానే నూతన ప్రజాతంత్ర విప్లవం మన లక్ష్యంగా నిర్దేశించుకున్నాం. ఈ నూతన ప్రజాతంత్ర విప్లవంలో మనమనుసరిస్తున్నది, సారాంశంలో మనం చేస్తున్నది బూర్జువా విప్లవమే. బూర్జువావర్గం తాను నిర్వర్తించాల్సిన కర్తవ్యాలను వదిలివేసినప్పుడు మనం ఆ బూర్జువా విప్లవాన్ని నిర్వహించి ఆ తర్వాత సోసలిస్టు విప్లవానికి వెళ్ళటానికి ప్రయత్నాలు చేస్తున్నాం. భూమిలేని నిరుపేదలైన గ్రామీణ పేదలందరికీ భూమి పంచి ఆస్తిపరులను చేస్తున్నాం. పెటీబూర్జువా వర్గంగా మారుస్తున్నాం. దానికి మనం భయపడటం లేదు. బూర్జువా విప్లవాన్ని తీసుకురావటానికి భయపడటం లేదు. కామ్రేడ్ స్టాలిన్‌కానీ, కా॥మావో కానీ అనతికాలంలో ఎలా వాటిని సోషలిస్టు సంబంధాలుగా మార్చవచ్చో ఆచరణలో చూపించారు. సమష్టి వ్యవసాయం, పెట్టుబడిదారీ వ్యవసాయం కంటే ఏ విధంగా మహత్తరమైనదో నిరూపించారు. కనుక ఒక బూర్జువావర్గ విప్లవాన్ని నిర్వహించటానికి వెనకాడటం లేదు. అది చరిత్ర మన మీద పెట్టిన కర్తవ్యం. దానిని మనం నిర్వహించి తీరాలి. నిర్వహిస్తాం. విప్లవానికి మరోమార్గం లేదు. కనుక నూతన ప్రజాస్వామిక విప్లవం, లేదా జనతా ప్రజాతంత్ర విప్లవం అని పిలుస్తున్నామంటే మన ముందున్న మౌలిక కర్తవ్యాలు రెండే. ఒకటి ఈ దేశంలో ఫ్యూడలిజాన్ని సమూలంగా రద్దుచేయటం, దాని అన్నిరకాల రూపాలతోటి రాజకీయ, ఆర్థిక, సాంస్కృతిక రూపాలన్నింటితోటి దాన్ని సమూలంగా పెకలించి వేయటం. రెండవది – ఈ దేశం నుండి సామ్రాజ్యవాద ఆధిపత్యాన్ని, సామ్రాజ్యవాద పెట్టుబడిని, వాటిని వెన్నంటివస్తున్న సాంస్కృతిక ఆధిపత్యం మీద నిరంతరం పోరాటం సాగిస్తూ దేశం నుండి సామ్రాజ్యవాదాన్ని వెళ్ళగొట్టటమన్న ప్రధాన కర్తవ్యం.

మన పార్టీ కార్యక్రమం ఈ కర్తవ్యాలనే నిర్దిష్టంగా ప్రతిరంగానికీ అన్వయించింది. అవి తక్షణ కర్తవ్యాలు గాను, దీర్ఘకాలిక కర్తవ్యాలుగాను రూపొందించింది. ఈ కార్యక్రమానికి కట్టుబడి నిబద్ధతతో దీనిని అమలు జరిపి, దీనిని ఆచరణాత్మక పరీక్షలో పెట్టటానికి పూనుకోవాలి. ఇప్పటికే చేస్తున్న కృషిని మరింత విస్తృతంగాను, మరింత దీర్ఘంగానూ కొనసాగించాలి. నిప్పులో ఇనుము కాలినప్పుడు మరింత పదునెక్కిన విధంగా ఆచరణలో మన పంథా మరింత పదునెక్కుతుంది; కార్యకర్తలు మరింత కాకలు తీరుతారు. తద్వారానే ముందడుగు వేయగలుగుతాం. ✶

'చేనేత రుణమాఫీని పూర్తిగా అమలుచేయాలి'

పోలవరం, 28-1-16 :

కృష్ణాజల్లా, గూడూరు మండలం పోలవరంలో చేనేత కార్మికులు రుణమాఫీని ఎలాంటి ఆంక్షలు, నింబంధనలు, షరతులు పెట్టకుండా పూర్తిగా అమలు చేయాలని, చేనేతరంగ పరిరక్షణకు, జీవించేహక్కుకోసం చేనేత కార్మికులు ఉద్యమించాలని డిమాండ్‌చేస్తూ ఏఐఎఫ్‌టియు(న్యూ) అనుబంధ చేనేత కార్మికసంఘం ఆధ్వర్యంలో స్థానిక గంగానమ్మ గుడిసెంటర్‌లో బహిరంగసభ కా॥బులిసర హేమాచలరావు అధ్యక్షతన జరిగింది.

ప్రజాతంత్ర చేనేత కార్మిక సంఘం రాష్ట్రకన్వీనర్ కా॥యద్దనపూడి సోని ప్రసంగిస్తూ కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు ప్రపంచబ్యాంకు దర్శకత్వంలో, నూతన జౌళివిధానం పేరుతో, ఎగుమతి ఆధారిత వస్త్ర ఉత్పత్తులు, యాంత్రీకీకరణ, సత్యం కమిటి సిఫార్సులు, చేనేత రిజర్వేషన్ల రద్దువంటి చేనేత వ్యతిరేక విధానాలను అమలుచేస్తూ బడా టెక్స్‌టైల్ పరిశ్రమాధిపతుల వాణిజ్య, వ్యాపార ప్రయోజనాలకు ఊడిగం చేస్తున్నాయన్నారు. ఫలితంగా చేనేతరంగం సంక్షోభంలోకి కూరుకు పోయిందన్నారు. ఈ స్థితిలో చేనేత రంగ పరిరక్షణకు కార్మికులు సమైక్యంగా ఉద్యమించాలని విజ్ఞప్తి చేశారు. రైతుకూలీసంఘం (ఆం.ప్ర)జిల్లా సహాయ కార్యదర్శి కా॥ జె.జగన్, ప్రజాతంత్ర చేనేత కార్మికసంఘం (ఆం.ప్ర), నాయకులు కా॥ పేరిశెట్టి విఘ్నేశ్వరరావు, కా॥ కొర్నిపాటి వెంకటేశ్వరరావులు చేనేత కార్మికులు ఎదుర్కొంటున్న సమస్యలను సోదాహరణంగా వివరించారు. సభకు చేనేత కార్మికులు 250 మందికి పైగా హాజరయ్యారు. ✶

రోహిత్ మరణం లేవనెత్తుతున్న ప్రశ్నలకు అర్ధఫ్యూడల్ వ్యవస్థలో మూలాలు

దేశం 67వ గణతంత్ర దినోత్సవాన్ని జరుపుకోవటానికి కొద్దిరోజుల ముందు జనవరి 17వ తేదీన వెలుగుచూసిన హైదరాబాద్ కేంద్రీయ విశ్వవిద్యాలయ పరిశోధక విద్యార్థి, అంబేద్కర్ విద్యార్థి సంఘం నాయకుడు వేముల రోహిత్ మరణం – రెండు తెలుగు రాష్ట్రాలలోనేగాక, యావద్దేశంలోనూ తీవ్ర సంచలనం కలగజేసింది. పీడిత కులనేపథ్యం, అత్యంత కష్టభరితమైన బాల్యం నుండీ పైకెదిగి, ఉన్నత విద్యనభ్యసించి, పేరుగాంచిన కేంద్రీయ విశ్వవిద్యాలయంలో పి.హెచ్.డి. చేస్తున్న రోహిత్ 26 సం॥ల వయస్సులో బలవన్మరణానికి పాల్పడటంపట్ల 'జనశక్తి' తీవ్ర విచారం వ్యక్తంచేస్తూ, రోహిత్ కుటుంబసభ్యులకు, అతని సహ విద్యార్థులకు సంతాపం తెలియచేస్తోంది.

ఈ ఘటనకు ఐదు నెలల ముందు కాలం నుండీ యూనివర్శిటీలో జరుగుతున్న పరిణామాల క్రమం, రోహిత్ మరణం తర్వాత లభించిన లేఖ, ప్రసార మాధ్యమాలు, సామాజికమాధ్యమాల ద్వారా విస్తృతంగా వెలుగులోకి వచ్చాయి. ఈ దేశంలో తరాలుగా సాగుతున్న కులవివక్ష, కుల అణచివేత, అంటరానితనం, అగ్రకుల దురహంకారం, హిందూ మతోన్మాదం వంటి దుర్లక్షణాలన్నింటి తీవ్రతనీ రోహిత్ మరణం – మరోసారి చర్చలలోకి తీసుకొచ్చింది. అత్యున్నత మేధో నిలయాలుగా భాసిల్లాల్సిన విశ్వవిద్యాలయాలలో భావప్రకటనా హక్కుపై ఉక్కుపాదం మోపుతూ పీడిత కులాల విద్యార్థులను బలవన్మరణాలకు నెడుతున్న పరిస్థితులపట్ల దేశవ్యాపితంగా ఆందోళనలు పెద్ద స్థాయిలో పెల్లుబికాయి. రోహిత్ ఆత్మ'హత్య'కు కారకులైనవారిని కఠినంగా శిక్షించాలని దాదాపు దేశంలోని విశ్వవిద్యాలయాలన్నింటిలో నిరసన ప్రదర్శనలు నిర్వహించారు. జాయింట్ యాక్షన్ కమిటి ఆధ్వర్యంలో హైదరాబాద్ సెంట్రల్ యూనివర్శిటీలో నిరవధిక నిరాహారదీక్ష చేస్తున్న విద్యార్థి బృందాలను పోలీసులు రెండు విడతలుగా అరెస్టుచేసి ఆసుపత్రులకు తరలించారు. రోహిత్ మృతి వెనువెంటనే ఢిల్లీలో కేంద్ర మానవవనరుల మంత్రిత్వశాఖామంత్రి స్మృతీ ఇరానీ ఇంటివద్ద ఆందోళన వ్యక్తం చేస్తున్న ఢిల్లీ విద్యార్థులను చెదరగొట్టేందుకు పోలీసులు జలఫిరంగులను ఉపయోగించారు; లాఠీఛార్జీకి పాల్పడ్డారు. జనవరి 30న ఢిల్లీలోని ఆర్ఎస్ఎస్ ప్రధాన కార్యాలయం మీదుగా ప్రదర్శన నిర్వహిస్తున్న జెఎన్‌టియు తదితర విశ్వవిద్యాలయ విద్యార్థులపై పోలీసులు విరుచుకు పడ్డారు. విద్యార్థినులపై మగ పోలీసులు, గూండాలు విచక్షణారహితంగా దాడిచేశారు. దేశవ్యాపితంగా విద్యార్థుల ఆందోళనలు ఇంకా కొనసాగుతున్నాయి. విద్యార్థుల ఆందోళనకు వామపక్ష పార్టీలతోపాటు, కాంగ్రెస్‌తోసహా వివిధ ప్రతిపక్ష పార్టీలు మద్దతు నందించటంతోపాటుగా, ప్రత్యక్ష కార్యాచరణలోనూ పాల్గొన్నాయి. విశ్వవిద్యాలయంలోని అధ్యాపకులలో ఒక సెక్షను, తమ తమ హోదాలకు రాజీనామాచేసి విద్యార్థులకు మద్దతుగా ఆందోళనలో నిలిచారు.

వేముల రోహిత్‌తోపాటుగా మరో నలుగురు విద్యార్థులను నాలుగు నెలల తీవ్ర మానసిక వేధింపుల అనంతరం, గ్రామాలలో సాంఘిక బహిష్కరణ రీతిలో యూనివర్శిటీ నుండి వెలివేశారు. వారు 'వెలివాడ'ను ఏర్పరచుకొని ఆందోళన చేయటానికి, అంతిమంగా రోహిత్ మృతికి కారకుడైన హెచ్‌సియు వైస్‌ఛాన్సలర్ అప్పారావును తక్షణం తొలగించాలని విద్యార్థులు డిమాండ్ చేశారు. విశ్వవిద్యాలయ ఏబివిపి నాయకుడు సుశీల్‌కుమార్‌పై రోహిత్ బృందం దాడికి పాల్పడిందని ఆరోపిస్తూ, కులతత్వ, అసాంఘిక, దేశ వ్యతిరేక శక్తులకు యూనివర్శిటీ నిలయంగా మారుతున్నదని, దీనిపై తక్షణం చర్యలు తీసుకోవాలని కేంద్ర మానవవనరుల మంత్రిత్వశాఖను కోరుతూ లేఖలు రాసిన కార్మికశాఖామంత్రి బండారు దత్తాత్రేయ; ఈ లేఖలకు వెనువెంటనే స్పందిస్తూ 'తగిన' చర్యలు తీసుకోవాలని హెచ్ఆర్‌డి మంత్రిత్వశాఖ కార్యాలయం నుండి యూనివర్శిటీ అధికారులకు పదే, పదే ఆదేశాలనిచ్చిన కేంద్రమంత్రి స్మృతి ఇరానీలు రాజీనామా చేయాలని, వారిపై కేసులు నమోదు చేయాలని; యూనివర్శిటీలలో అధికార రాజకీయ నాయకుల జోక్యానికి ముగింపు పల్కాలని, తమపై తప్పుడు ఆరోపణలతో యూనివర్శిటీలో ఉద్రిక్తతలను పెంచిన ఏబివిపి నాయకుడు సుశీల్‌కుమార్‌పై, ఎమ్ఎల్‌సి రామచంద్రరావులపై కేసు నమోదుచేయాలని, రోహిత్ మృతికి 50 లక్షల రూపాయలు పరిహారంగా అందచేయాలని డిమాండ్ చేస్తూ హెచ్‌సియు జాయింట్ యాక్షన్ కమిటి ఆధ్వర్యంలో విద్యార్థులు ఆందోళన సాగిస్తూ వున్నారు.

విద్యార్థుల దేశవ్యాపిత ఆందోళన, దీనికి మద్దతుగా దేశ ప్రజలలో, మేధావులలో వెల్లువెత్తుతున్న సంఘీభావం, మీడియా ద్వారా విస్తృతంగా వెల్లడవటంతో, ఆత్మరక్షణలోపడిన కేంద్రంలోని బిజెపి ప్రభుత్వం కొన్ని చర్యలు తీసుకోవలసిన పరిస్థితికి నెట్టబడింది. అందుకు ముందుగా లక్నోలోని అంబేద్కర్ యూనివర్శిటీని సందర్శించిన ప్రధాని మోడీ విద్యార్థుల నిరసన సెగను ఎదుర్కొన్నాడు. 'దేశం ఒక ముద్దుబిడ్డను కోల్పోయిందని' రోహిత్‌ను ఉద్దేశించి మొసలికన్నీరు కార్చాడు. అదే సందర్భంలో రోహిత్ మృతికి కారకులైన వారిపై చర్యలు తీసుకోవాలని మోడీ సభలో నినాదాలిచ్చిన నేరానికిగానూ లక్నో యూనివర్శిటీకి చెందిన న్యాయశాస్త్ర విద్యార్థులిద్దరిపై సెక్షన్ 151 క్రింద నేరం మోపటం వీరి నైజానికి దర్పణం పడుతోంది.

రోహిత్ మరణంపై విద్యార్థుల ఆందోళనలతో ఒకడుగు వెనక్కు వేసినట్లుగా నటించిన ప్రభుత్వం, యూనివర్శిటీ వైస్ ఛాన్సలర్‌ను సెలవుపై పంపి; విపిన్ శ్రీవాత్సవను ఇన్‌ఛార్జి విసిగా నియమించింది. అతనికంటే ఘనుడైన ఈ ఆచంట మల్లన్న, గతంలో ఇదే యూనివర్శిటీలో ఫిజిక్స్ స్కాలర్, దళిత విద్యార్థి అయిన సెంథిల్ కుమార్‌పై వేధింపులకు పాల్పడి, అతని బలవన్మరణానికి కారకుడనే ఆరోపణలుండటమే గాక, రోహిత్ బృందాన్ని శాశ్వతంగా విశ్వవిద్యాలయం నుండి బహిష్కరించాలని ప్రతిపాదన చేసిన యూనివర్శిటీ క్రమశిక్షణా సంఘ ఛైర్మన్ కూడా ఇతనే కావటం గమనార్హం. దీనితో విద్యార్థుల ఆగ్రహం మిన్నంటింది. ఈ ఇన్‌ఛార్జి వి.సి.ని ఎట్టిపరిస్థితిలోనూ ఆమోదించేదిలేదని, యూనివర్శిటీ కార్యకలాపాలను నిరవధికంగా స్థంభింపజేస్తూ వచ్చారు. అంతిమంగా శ్రీవాత్సవను కూడా సెలవుపై పంపి, ఎమ్. పేరయ్యస్వామి అనే మరో సీనియర్ ప్రొఫెసర్‌ను ఇన్‌ఛార్జి వీ.సీ.గా నియమించారు. ఈయన రోహిత్ మృతి విచారకరమని, యూనివర్శిటీలో కొనసాగుతున్న వివక్షే రోహిత్ మృతికి కారణమని ప్రకటిస్తూ పరిస్థితులు చక్కదిద్దుతానంటూ ముందుకు వచ్చాడు రోహిత్ మృతి పూర్వాపరాలపై విచారణ చేసేందుకుగానూ మోడీ ప్రభుత్వం సంయుక్త పార్లమెంటరీ కమిటీని నియమించటంతోపాటు, రిటైర్డ్ న్యాయమూర్తి అశోక్‌కుమార్ రూపన్‌పాల్ ఆధ్వర్యంలో ఏక సభ్య జ్యుడీషియల్ విచారణా కమీషన్‌ను ఏర్పాటుచేసి మూడు నెలల్లోగా నివేదిక సమర్పించాలని కోరింది.

ఇదిలా వుండగా, రోహిత్ మృతిపై అంబేద్కర్ విద్యార్థి సంఘం నాయకులు ఇచ్చిన ఫిర్యాదు మేరకు సైబరాబాద్ పోలీసులు వి.సి. అప్పారావు, దత్తాత్రేయ తదితరులపై యస్‌సి, యస్‌టి అత్యాచార నిరోధకచట్టం క్రింద కేసు నమోదుచేశారు. అదే సమయంలో ఈ కేసును నీరుగార్చటం కోసం కేసు విచారణ పేరిట సైబరాబాద్ ఉన్నత పోలీసు అధికారులు హుటాహుటిన రోహిత్ తండ్రి జన్మస్థలమైన గురజాల వెళ్ళి, రోహిత్ కులాన్ని వివాదం చేసి మీడియాలో విస్తృత ప్రచారం చేయటం ద్వారా రోహిత్ మృతి ద్వారా వ్యక్తమౌతున్న ఆందోళన తీవ్రతను నీరుగార్చి, కేసును అనవసర విషయంపైకి మళ్ళించేందుకు విఫల ప్రయత్నం చేశారు.

కేంద్రంలో బిజెపి నాయకత్వంలోని ఎన్‌డిఏ ప్రభుత్వంలో భాగస్వామిగా వున్న, ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రంలో బిజెపితో కలిసి ప్రభుత్వాధికారంలో వున్న తెలుగుదేశం పార్టీ రోహిత్ ఘటనపై విచారం వ్యక్తం చేయటానికి, నష్టపరిహార ప్రకటనలకు మాత్రమే పరిమితమైంది. కేంద్రప్రభుత్వంతో సన్నిహితంగా మెలగాలనుకుంటున్న తెలంగాణా రాష్ట్రంలోని టిఆర్ఎస్ – రోహిత్ మృతి అనంతరం 'జన జాగృతి' కార్యకర్తలచే బండారు దత్తాత్రేయ ఇంటిని ముట్టడి చేయించిన అనంతరం సర్దుకొని రోహిత్ ఘటనకు కారకులైనవారిపై పెట్టిన కేసు నుండి దోషులను రక్షించే పనిలో పడింది. రెండు తెలుగు రాష్ట్రాలలో అధికారంలో వున్న ఇటు తెలుగుదేశం, అటు టిఆర్ఎస్ పార్టీల అధినాయకులు రోహిత్ ఘటనపై నోరు మెదపకుండా వుండి గ్రేటర్ హైదరాబాద్ నగరపాలక ఎన్నికలలో నిండా మునిగిపోయారు.

ఈ పరిస్థితులు ఒకవైపు ఈవిధంగా వుండగా, రోహిత్ మరణంచుట్టూ అనేక అంశాలపై విస్తృతంగా చర్చలు సాగుతున్నాయి. బిజెపి అనుయాయ సంస్థలు రోహిత్ కులాన్ని వివాదస్పదం చేయటానికి అధికార యంత్రాంగం, మీడియా ద్వారా తీవ్ర ప్రయత్నాలు చేశారు; చేస్తున్నారు. రోహిత్ మరణానికి తోటి విద్యార్థి సంఘాలే కారణమనే వైపుగా అపోహలు వ్యాప్తిచేసే ప్రయత్నం చేస్తున్నారు రోహిత్ దళితుడు కాకుండా మరో కులానికి చెందినవాడైతే అతడిని బలవన్మరణం వైపు నెట్టిన పరిస్థితులన్నీ ఆమోదయోగ్యమేనన్నట్లు; అతని ఆత్మహత్యను పరిగణలోకి తీసుకోవలసిన అవసరమేమీ లేదన్నట్లుగా బిజెపి అనుంగు సంస్థలు దిగజారుడు ప్రచారాలకు పాల్పడటం హేయమైనది.

ఏమైనా రోహిత్ బలవన్మరణం విషాదకరం; అవాంఛనీయం. ప్రగతిశీల సాహిత్యాన్ని అధ్యయనం చేస్తూ, అంబేద్కర్ భావజాల ప్రేరితుడై, అనేక ప్రజాస్వామిక కార్యాచరణలలో నిలచిన రోహిత్ ఈ కార్యాచరణను మరింత విస్తృతంగానూ, లోతుగానూ సాగించటానికి తన తల్లితో సహా, తమలాగే వివక్ష, అణచివేతలకు గురౌతున్న అభాగ్యుల గురించి; గ్రామీణ ప్రాంతాలలో మరెన్నో ఘోరమైన అణచివేతలకు అనునిత్యం గురౌతున్న అసంఖ్యాక పీడిత ప్రజానీకం గురించి తలపోసి, ఈ సమస్యల మూలాలపై తన దృష్టిని కేంద్రీకరించి వుంటే మరింత శక్తిని కూడగట్టు కోవటానికే ప్రయత్నించేవాడు. అయితే దురదృష్ట కరమైన రోహిత్ 'ఆత్మహత్య'ను కొందరు తెలిసో, తెలియకో ప్రశంసిస్తూ, కీర్తిస్తూ ఉద్వేగాలతో కూడి వుండే యువతకు తప్పుడు సంకేతాలిస్తున్నారు.

దోపిడీకి, అన్యాయానికి, దుర్మార్గానికి వ్యతిరేకంగా నడిచే ఉద్యమాలు అందులో పాల్గొన్నవారి మనోధైర్యాన్ని ఇనుమడింపజేసి నిరాశా నిస్పృహలకు లోనుకాకుండా వారిని నిలబెట్టగలగాలి. 'జీనా హైతో మరనా సీఖో... కదమ్ కదమ్ పర్ లడనా సీఖో' (జీవించాలంటే మరణం గురించి తెలుసుకో... అడుగడుగున నువు పోరు నేర్చుకో) అనే నినాద స్ఫూర్తిని యువతలో నింపటం ద్వారానే నిరంతర సంఘర్షణతో, ఆశావహ దృక్పథంతో నిస్పృహకు లోనుకాకుండా వారు పరిస్థితులకు ఎదురీద గలుగుతారు. అన్యాయంపై పోరాటంలో అవసరమైతే విలువైన ప్రాణాలు సైతం అర్పించేందుకు సిద్ధంకావాలి తప్పితే స్వీయ బలిదానాలను నిరుత్సాహపర్చాలి. ఈ కాలంలోనే – ఢిల్లీ జెఎన్‌టియులో పరిశోధక విద్యార్థి ఒకరు తన సమస్యలు పరిష్కరించని అధికారుల వివక్ష కారణంగా, తాను ఆత్మహత్య చేసుకోబోతున్నట్లుగా అధికారులకు ఉత్తరం రాశాడు. తమిళనాడు రాష్ట్రం విల్లుపురం జిల్లాలోని ఓ ప్రైవేటు వైద్య కళాశాలలో విద్యనభ్యసిస్తున్న ముగ్గురు యువతులు తమపై వేధింపుల కారణంగా జనవరి 25న ఆత్మహత్యలకు పాల్పడ్డారు. ఏ సమస్య పరిష్కారానికైనా ఆత్మహత్యలను మార్గాంతరంగా ఎంచుకునే విద్యార్థులలో ప్రబలమౌతున్న ఈ ధోరణిని నిరుత్సాహపరచాలి; బలవన్మరణాలకు పాల్పడటం సరికాదని ప్రబోధించాలి.

మరికొందరు అగ్రకులాధిపత్యం, అగ్రకుల దురహంకారంతో వ్యవహరిస్తున్నవారిని, ప్రజాస్వామికంగా ఆలోచించే అగ్రకులాల వారి నుండి విడగొట్టి చూడకుండా అగ్రకులాలకు, దళితులకు మధ్య సమస్యగా చిత్రీకరిస్తున్నారు.

ఫ్యూడల్ వ్యవస్థలో భాగంగా ఈ దేశంలో వేల సం॥లుగా కొనసాగుతున్న కులవ్యవస్థ ఈనాటికీ దేశంలో బలంగా వేళ్ళూనుకొని వుంది. ముఖ్యంగా గ్రామీణ ప్రాంతంలో పీడితులు, దళితులపై అగ్రకుల దురహంకారుల దాడులు నిత్యం కొనసాగుతున్నాయి. జాతీయోద్యమ కాలంలోనూ, తదనంతరమూ కమ్యూనిస్టుల నాయకత్వంలో భూస్వామ్య అగ్రకుల దురహంకారుల దాడులు, దౌర్జన్యాలకు వ్యతిరేకంగా అగ్రకుల పేదలతోసహా పీడిత కులాల ప్రజలందరినీ సమీకరించి పోరాటాలు సాగించిన చరిత్ర వుంది. కుల అడ్డుగోడలను అధిగమించి అగ్రకులాలలోని పేదలను, ప్రజాస్వామిక స్వభావం కలవారిని పీడిత, దళిత ప్రజా ఉద్యమాలలో భాగస్వాములను చేయటం, ఈ ఉద్యమాల విజయానికి ఎంతో అవసరం. లేకుంటే వీరిని కూడా అనివార్యంగా శత్రువర్గ శిబిరంలోకి తోసినవారమవుతాం. రోహిత్ ఘటన నేపథ్యంలోనూ దళిత, వెనుకబడిన, మైనారిటీ విద్యార్థి యువజనులను, ప్రజాస్వామికంగా ఆలోచించే అగ్రకుల విద్యార్థులు, ప్రజలను కలుపుకుని రావటం ద్వారానే ఉద్యమాన్ని మరింత బలోపేతం చేయటం సాధ్యమౌతుంది.

వి.సి.ని తొలగించి, కేంద్రమంత్రులు రాజీనామా చేసి, వారిపై కేసు నమోదు చేయటం వరకు, పరిహార సాధన వరకే మరికొందరు పరిమితం చేయజూస్తున్నారు. రోహిత్ మరణం వంటి ఘటనలో ఖచ్చితంగా తక్షణ కారకులైన వారిని కఠినంగా శిక్షించాలని డిమాండ్ చేసి ఉద్యమించవలసిందే. కానీ, సమస్యను అక్కడికి మాత్రమే కుదించరాదు. సర్వత్రా వెల్లడౌతున్న అగ్రకుల దురహంకారం, మతతత్వ దురహంకార రూపాలపై దీర్ఘకాల ఉద్యమానికి సన్నద్ధం కావాలి.

గతంలో వెల్లడైన వివరాలు అలా వుండగా, రోహిత్ ఘటన అనంతరం – ఉన్నతస్థాయి విశ్వవిద్యాలయాల్లో సైతం కులవివక్ష, అంటరానితనం, పీడిత కులాల విద్యార్థులపై వేధింపుల ఘటనలు, వానిగురించి గణాంకాలు అనేకం వెల్లడవుతూన్నాయి.

వీటిని సమాజంనుండి వేరుపడిన విడి అంశాలుగా చూడరాదు. నేటి సామాజిక వ్యవస్థలోని దుష్ట లక్షణాల ప్రతిఫలనాలే విశ్వవిద్యాలయంలోని వికృత పోకడలకు కారణాలుగానున్నాయని గ్రహించాలి. స్వాతంత్ర్యం వచ్చిందని చెప్పబడుతున్న గత ఏడు దశాబ్దాల కాలంగా కూడా దేశంలోని అధికార, న్యాయ పాలనాధికారు లందరిలో అత్యధికులు అగ్రకుల సంపన్నవర్గాల వారే పాదుకొని ఉన్నారనేది నిర్వివాదం. చట్టాన్ని, న్యాయాన్ని నిర్వచించే క్రమంలో, అమలుచేసే క్రమంలో వీరిలో అత్యధికులు తమ వర్గ ప్రయోజనాలకు అనుగుణంగా వ్యవహరిస్తారని, దళిత పీడితవర్గాల పట్ల వివక్ష, అణచివేతలను అమలుచేస్తారనేది కూడా అనుభవం లోనిదే. మరోవైపున, ఈ వ్యవస్థ వర్గస్వభావం మారకుండా ప్రధానులుగా, రాష్ట్రపతులుగా, ముఖ్యమంత్రులు, మంత్రులుగా దళితులు అధికారంలోకి వచ్చినంతమాత్రమే దళితులపై అత్యాచారాలు, దాడులు ఆగుతాయనటం, పీడిత దళిత ప్రజానీకాన్ని మరో రకంగా భ్రమలలో ముంచటమే. మన వేలితో మన కంటినే పొడిచే విద్యలో పాలకులు అరితేరి వున్నారని మరువరాదు.

కేంద్రంలో బిజెపి నాయకత్వంలో ఎన్‌డిఏ కూటమి అధికారంలోకి వచ్చాక దేశవ్యాపితంగా హిందూ మతతత్వ భావజాలాన్ని వ్యవస్థలన్నింటిపై రుద్దడమేగాకుండా, భిన్నమైన ఆలోచనలు, భావప్రకటనలు కలిగి వుండే హక్కును కాలరాచివేస్తోంది. ప్రగతిశీలురు, హేతువాదులపై దాడులు, హత్యలను తీవ్రం చేస్తోంది. మతమైనారిటీలపై మాటల యుద్ధాలు, దౌర్జన్యాలు, భౌతికదాడులు, అనేక ప్రాంతాలలో మతహింసను ప్రోత్సహిస్తున్న ఘటనలనూ అనేకం చూస్తున్నాం. దీనిలో భాగంగానే విద్యను కాషాయీకరించేందుకు, 'నవీన విశ్వవిద్యాలయాల్లో పురాణ కవిత్వా'లనే విద్యా సిలబస్‌గా మార్చివేసేందుకు, తద్వారా అత్యున్నత విద్యాసంస్థలైన విశ్వవిద్యాలయాలపై కూడా తన ఆధిపత్యాన్ని నెలకొల్పేందుకు బిజెపి ప్రయత్నిస్తోంది. ప్రభుత్వ ఉన్నత విద్యాసంస్థలలోనే పరిస్థితి ఈవిధంగా వుంటే, విశ్వవిద్యాలయాలను పూర్తిగా ప్రైవేటీకరించి పెట్టుబడిదారుల ఎస్టేట్లుగా మలుస్తున్న తర్వాత దళిత, పీడిత కులాల పరిస్థితి మరింత ఘోరంగా మారనుంది.

కులతత్వం, మతతత్వం వంటి ఫ్యూడలిజం రూపాలను తన సామాజిక భూమికగా చేసుకున్న సామ్రాజ్యవాదం ఈ దేశంలో తన దోపిడీని తీవ్రం చేస్తోంది. దోపిడీ పాలకవర్గ పార్టీలన్నీ ఒకరు నాజూకుగానూ, మరొకరు మొరటుగానూ హిందూ మతతత్వ విధానాలను అనుసరిస్తూ వస్తున్నారు. అగ్రకులతత్వాన్ని, మెజారిటీ హిందూ మతోన్మాదాన్ని తమ విధానంగా కొనసాగించే బిజెపి ప్రభుత్వం ప్రజలను నిరంతరం ఈ తన్నులాటల్లో ముంచెత్తుతూ, సామ్రాజ్యవాద దేశాల దోపిడీ నిరాటంకంగా సాగిపోయేందుకు అనువైన వాతావరణాన్ని కల్పిస్తోంది. మోడీ ప్రభుత్వం సామ్రాజ్యవాద ప్రపంచీకరణ విధానాలకు గులాంగిరీ చేస్తూ, సామ్రాజ్యవాద బహుళజాతి సంస్థల దోపిడీకి వున్న కనీసపాటి అవరోధాలను ఎత్తివేసి, వారికి ఎన్నో రాయితీలు కల్పించి ఎర్రతివాచీ స్వాగతం పల్కుతోంది. సామ్రాజ్యవాద దోపిడీ తీవ్రమవుతూ వుండటం దీనికి సమాంతరంగానే దేశంలో ఉన్నత సాంకేతిక ప్రచార సాధనాలద్వారా అభివృద్ధి నిరోధక, మతతత్వ, కులతత్వ, ఛాందస భావజాల ప్రచారం, మతోన్మాద హింస పెరగటాన్ని మనం గమనించగలం. హిందూ మతతత్వ శక్తుల దాడులను, దౌర్జన్యాలను, కుటిల ఎత్తుగడలను ఎదుర్కొంటూనే ఇందుకు మూలమైన భూస్వామ్య, సామ్రాజ్యవాద దోపిడీకి వ్యతిరేకంగా పోరాటాలను ఎక్కుపెట్టటం ద్వారానే రోహిత్ ఘటన వంటి విషాదాంతాలను నిలువరించటం సాధ్యమౌతుంది. ✡

ఆంధ్రప్రదేశ్, తెలంగాణా రాష్ట్రాలలోని ఇటుక బట్టీలలో మగ్గుతున్న ఒడిషా వలస కార్మికులు

ఆంధ్రప్రదేశ్, తెలంగాణా రాష్ట్రాలలో సుమారు 3 వేల ఇటుకబట్టీలు ఉన్నాయి. ఒక్కొక్క బట్టీలో ఒడిషా నుండి వచ్చిన 15 నుండి 20 కుటుంబాలు పని చేస్తున్నాయి.

నష్టదాయకమైన వ్యవసాయం, అడవులు తరిగిపోవటం, సాంప్రదాయిక జీవనం ధ్వంసం కావటంతో ఒడిషాలోని పశ్చిమ ప్రాంత జిల్లాలైన కలహండి, కోరాపుట్, బాలంఘీర్ జిల్లాల ప్రజలు ఇతర రాష్ట్రాలకు వలసబాట పట్టవలసి వచ్చింది. ఈ పరిస్థితే – రెండు తెలుగు రాష్ట్రాలలోని, ఏమాత్రం క్షేమకరంకాని బట్టీలలో ప్రమాదకరమైన పనులు చేసేవైపు వారిని నెట్టింది.

ప్రతి సంవత్సరం అక్టోబరు, జూన్‌ల మధ్య కాలంలో ఒడిషా నుండి ఆంధ్రప్రదేశ్‌కు సుమారు 2 లక్షల మంది ప్రజలు వలస వస్తున్నారు. సర్దార్లుగా పిలవబడే స్థానిక మురామేస్త్రులు వీరిని ఇటుక బట్టీలలో పనికి పంపుతున్నారు. వ్యవసాయరంగ సంక్షోభ బాధితులైన చిన్న, సన్నకారు రైతాంగం కూడా ఈ వలస కార్మికులలో ఉన్నారు. ఈ కార్మికులు యజమానుల దౌర్జన్యాలకు తీవ్రంగా గురవుతున్నారు.

2015 జనవరిలో ఇటుక బట్టీలకు కార్మికులను సరఫరా చేసే కాంట్రాక్టర్లు ఇద్దరు కార్మికుల చేతులను నరికివేశారు.

2015 డిసెంబరు 3న గర్భిణీ అయిన ఒక మహిళా కార్మికురాలు జ్వరంతో ఉండి పనికి రానందుకు, ఆమె యజమాని ఆమెను తీవ్రంగా కొట్టగా ఆమె మరణించింది. వలస కార్మికులపై ఈ రకమైన దురాగతాలు ఇటుక బట్టీలలో సాధారణమైపోయాయి.

ఈ కుటుంబాలు చాలీచాలని చిన్న గుడిసెల్లో, పరిశుభ్రమైన నీరు లభించని, వైద్య సదుపాయం లేని స్థితిలో జీవిస్తున్నారు. నూకల అన్నంతోటే వారు బ్రతుకుతూ రోజుకు 16 నుండి 18 గం॥ నిర్బంధపు చాకిరీ చేస్తున్నారు.

కనీసవేతన చట్టం 1000 ఇటుకలకు కూలి రూ.420/- ఇవ్వాలని చెబుతున్నప్పటికీ, ఆ కార్మికులకు చెల్లిస్తున్నది రూ.180/- నుండి రూ.250/- వరకు మాత్రమే. కానీ ఒక్కొక్కళ్ళు సీజన్‌లో 3 లక్షల ఇటుకలను తయారుచేసి తీరాలనే వత్తిడి వారిపై కొనసాగుతోంది.

ప్రతి సంవత్సరం ఈ బట్టీలలో 50 నుండి 70 వరకు లైంగికవేధింపులు, మరణాలు నమోదవుతుంటాయి.

పిల్లలు కూడా తప్పనిసరిగా పనిచేయాల్సిందే. 6 సం॥ పిల్లలు కూడా తెల్లవారు ఝామున 3.30 గం॥లకే లేచి ఉదయం 9 గం॥ల వరకు పని చేయాల్సిందే. మళ్ళీ సాయంత్రం 3 గం॥ల నుండి ఇతర పనుల్లో, యజమానుల సేవలో ఉండాలి. బట్టీల యజమానులు పిల్లలకు ప్రత్యేకంగా జీతాలంటూ ఏమీ ఇవ్వరు. ఇటుక బట్టీలకు వెట్టి కూలీలుగా వారు కట్టివేయబడ్డారు.

అంతర్‌రాష్ట్ర వలసల చట్టంగానీ, వెట్టిచాకిరీ రద్దు చట్టంగానీ ఏవీ కూడా ఈ కార్మికులను రక్షించటంలేదు. ఎందుకంటే పాలకులు, అధికారులు అందరూ బట్టీల యజమానులకే అనుకూలంగా ఉన్నారు. పీడిత ప్రజానీకం పట్ల మన వ్యవస్థ కూడా అందుకు భిన్నంగా ఏమీ లేదు.

అంతర్‌రాష్ట్ర వలసకార్మికుల వెతలు

మన పాలకులు అనుసరిస్తున్న నూతన సరళీకృత ఆర్థిక విధానాలు సృష్టించిన వ్యవసాయరంగ సంక్షోభం గ్రామీణ ప్రజల జీవనాన్ని ధ్వంసం చేసింది. దీనికి తోడు కరువు పరిస్థితులు వారిని మరింత కష్టాలలోకి నెట్టాయి. వ్యవసాయరంగానికి సంబంధించిన మౌలిక వసతులన్నింటినీ పూర్తిగా నిర్లక్ష్యం చేసిన ఫలితంగా ప్రజల జీవితాలు అల్లకల్లోలమవుతున్నాయి.

జీవనోపాధి లేక, మరో ప్రత్యామ్నాయం లేక గ్రామీణ ప్రాంత ప్రజానీకం ఉపాధి కొరకు ఇతర రాష్ట్రాల బాట పట్టవలసిన పరిస్థితి ఏర్పడింది. వ్యవసాయంలో వారెంత నిష్ణాతులైనప్పటికీ, రోజు కూలీలుగా వారు నైపుణ్యంలేని అనేక కష్టభూయిష్టమైన పనులను చేయవలసి వస్తోంది. వీరిలో చాలామంది వెట్టికూలీలుగా మిగులుతున్నారు. యజమాని వద్ద తీసుకున్న అప్పు, తరాల తరబడి కొనసాగుతూ ఉండే పాత వెట్టి పద్ధతికి తోడు, కొత్త వెట్టి రూపం ఒకటి ఉనికిలోకి వచ్చింది. అధిక వడ్డీలకు అప్పులివ్వటం ద్వారా భూస్వాములు కూలీలను తమ అదుపులో ఉంచుకునే పద్ధతి ప్రస్తుత వ్యవసాయ విధానంలో కొనసాగుతోంది. ఇది వ్యవసాయరంగ పరిధిని దాటి ఇటుక బట్టీలు, అగరుబత్తి యూనిట్లు, క్వారీలు, గనులు, నిర్మాణరంగం, మగ్గాలు ఇంకా నగరాల నడిబొడ్డున ఇళ్ళల్లో పనిమనుషుల వరకు విస్తరించింది.

బీహార్, ఉత్తరప్రదేశ్, రాజస్థాన్, పశ్చిమబెంగాల్, అస్సాం, గుజరాత్, చత్తీస్‌ఘడ్, ఒడిషా, ఆంధ్రప్రదేశ్, తెలంగాణా రాష్ట్రాల గ్రామీణ ప్రాంత ప్రజానీకం జీవనోపాధిని వెతుక్కుంటూ ఇతర రాష్ట్రాలకు వలస బాట పడుతున్నారు. వీరిలో అధికులు భూమిలేనివారు కాగా, 90 శాతం మంది పీడిత కులాలకు చెందినవారే.

తరచుగా ఈ వలస కార్మికులు వివిధ ప్రదేశాల నుండి సర్దార్‌చే (లేబర్ కాంట్రాక్టర్లచే) సమీకరించబడతారు. ఈ సర్దార్లకు కొంత సొమ్ము అడ్వాన్సుగా చెల్లించిన తర్వాతగానీ, లేదా అనుకున్నట్లుగా పని ముగించాక ఒక మొత్తాన్ని చెల్లిస్తామని హామీ ఇచ్చాక మాత్రమే వారికి పని చూపించబడుతుంది. ఒకసారి వాళ్ళు పనిలో చేరాక రోజుకు 18 గం॥ శారీరక శ్రమ చేయాల్సి ఉంటుంది. భౌతిక హింసలకు గురి అవటం తప్పదు. మహిళా కార్మికులకైతే లైంగిక వేధింపులకు, దాడులకు గురవటం తప్పదు.

ఈ అత్యాచారాలను, వెట్టికూలీని అరికట్టటానికి చాలా చట్టాలున్నప్పటికీ, సంబంధిత అధికారులు, గ్రామీణ ప్రాంతాలలో ఫ్యూడల్ పెత్తందార్లకున్న పట్టు అజమాయిషీల వల్ల ఈ చట్టాలను అమలుపరచటానికి పూనుకోరు. ప్రభుత్వాలు ఈ వలస కార్మికుల, వెట్టికూలీల దుస్థితిపట్ల అత్యంత నిర్లక్ష్య భావంతో ఉన్నాయి. వెట్టిచాకిరీ పట్ల ప్రభుత్వాలు ఈ విధమైన ఉదాశీనతతో ఉండటం నేరం.

వెట్టిచాకిరీకి సంబంధించి కొన్ని ఘటనలు వెల్లడైన పరిస్థితుల్లో, అవి మీడియాలో ప్రస్ఫుటంగా వెల్లడైనపుడు అధికారులు మాత్రం మొక్కుబడిగా కొన్ని సహాయకచర్యలు చేపడుతున్నారు. కానీ వెట్టికూలీలకు సంబంధించిన పునరావాస కార్యక్రమమేదీ రాజ్యం వద్ద లేనందున, ఇటువంటి సహాయకచర్యల అనంతరం ఆ వెట్టికూలీల పరిస్థితి మరింత దుర్భరమౌతున్నది.

ఉదాహరణకు శ్రీరంగపట్నానికి సమీపంలో గల హంగార హళ్ళిలోని ఒక క్వారీలో 5గురు కార్మికులను గొలుసులతో కట్టివేసి, రోజంతా పనిచేయిస్తున్న విషయాన్ని 2013లో కర్ణాటక రాష్ట్ర రైతుసంఘం వెలుగులోకి తీసుకొచ్చినప్పుడు, అధికారులు పూనుకొని ఆ కార్మికులకు వెట్టి నుండి విముక్తి కల్పించారు. కానీ బ్రిటీష్ రచయిత అయిన పాట్రిక్ ఫ్రెంచ్ ఎంతో ప్రాచుర్యం కల్పించబడిన ఈ కేసులో బాధితులను చూడటానికి వెళ్ళినప్పుడు, ఆశ్చర్యకరంగా వారొక గ్రామంలోని గుడి వద్ద అడుక్కుంటున్నారు. ఈ అనుభవాన్ని ఆయన 'ఇండియా – ఎ పోర్ట్రెయిట్' అనే తన పుస్తకంలో ప్రస్తావించాడు.

కట్టుబానిసలుగా మారిన చేనేత కార్మికులు

అనంతపురం, కడప, చిత్తూరు జిల్లాలకు చెందిన అనేకమంది చేనేత కార్మికులు ఫ్యాక్టరీ యజమానుల వద్ద అడ్వాన్సులు తీసుకొని, ఫ్యాక్టరీ ఆవరణలోని షెడ్లలో ఉంటూ కట్టుబానిసలుగా జీవిస్తున్నారు. వారికి చెల్లించవలసిన వేతనాల నుండి ఈ అడ్వాన్సు మినహాయించబడుతుంది. ఈ షెడ్లను దాటి వారు బయటకు వెళ్ళటానికి వీలులేదు. వీరికి రోజుకు లభించే వేతనం అత్యల్పం. రూ.100/- నుండి రూ.150/- వరకు మాత్రమే వీరు రోజుకు పొందగలుగుతారు. చాకిరీ మాత్రం రోజంతా చేయాల్సిందే. కొన్ని ఫ్యాక్టరీలలో అయితే కుటుంబం మొత్తం మగ్గాలపై పనిచేయాల్సిందే. వీరు బయటకు వెళ్ళటానికి ప్రయత్నిస్తే, భౌతికదాడులు తప్పవు.

అనంతపురం జిల్లాలో ఇటువంటి షెడ్డు ఫ్యాక్టరీలు పదుల సంఖ్యలో ఉన్నాయి. కానీ చట్టవిరుద్ధంగా ఈ ఫ్యాక్టరీలను నిర్వహిస్తున్న యాజమాన్యాలపై అధికారులు ఏవిధమైన చర్యలూ తీసుకోవటంలేదు. ప్రతి షెడ్డు ఫ్యాక్టరీలోనూ కార్మికులు 100, 200 మగ్గాలపై పనిచేయాలి. ఈ కార్మికులు, వారి కుటుంబాలు ఫ్యాక్టరీలోనే నివాసముండాలి. ఒకవేళ అధికారులు తనిఖీకి వస్తే, ఆ సమాచారం యాజమాన్యానికి ముందే చేరుతుంది. ఇక తనిఖీ రోజుల్లో షెడ్డు ఫ్యాక్టరీలు ఏవిధమైన ఆధారాలు లభ్యం కాకుండా మూతపడతాయి. ఈ విధంగా వందలాదిమంది చేనేత కార్మికులు షెడ్డు ఫ్యాక్టరీలకు బంధించబడి, ఈ వెట్టిచాకిరీ నుండి బయటపడటానికి ఏవిధమైన అవకాశంలేక మగ్గాలపైనే మగ్గిపోతున్నారు.

ఆంధ్రప్రదేశ్‌లోనూ, ఇతర రాష్ట్రాలలోనూ వ్యవసాయ – వలస కూలీల దుస్థితి

ఆంధ్రప్రదేశ్‌లోని రాయలసీమ కరువు ప్రాంతాల నుండి, మరో ప్రత్యామ్నాయమేదీ లేనందువల్ల అనేక మంది వ్యవసాయ కూలీలు, చిన్నరైతులు జీవనోపాధి వెతుక్కుంటూ కేరళ, కర్నాటక రాష్ట్రాలకు వలస పోయారు. వీరు కొచ్చిలోను, బెంగుళూరులోనూ అడుక్కుతినేవారుగా, సఫాయి పనులు చేసేవారుగా, కనీసపాటి అవసరాలు కూడా తీరని స్థితిలో జీవిస్తున్నారని, వారి దయనీయ పరిస్థితులను వెల్లడి చేస్తూ ఇటీవలే అనేక వార్తలు వచ్చాయి. మరీ ముఖ్యంగా కదిరి డివిజన్‌లోని 52 గ్రామాల నుండి వచ్చిన వలస కార్మికుల పరిస్థితి హృదయాన్ని కలచివేసేదిగా ఉంది. ఈ వార్త మీడియాలో ప్రచురితం కాగానే ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం నానా హంగామా చేసింది. ప్రభుత్వాధికారుల బృందాన్ని కొచ్చికి, బెంగుళూరుకి పంపి మూకుమ్మడి వలసలకు కారణాన్ని అధ్యయనం చేయాల్సిందిగా, ఈ సమస్యకు ఒక పరిష్కారాన్ని కనుగొనాల్సిందిగా కోరింది. కానీ 3 నెలల తర్వాత కూడా వారి పరిస్థితిని మెరుగుపరచటానికి అవసరమైన నిర్దిష్ట చర్యలేవీ తీసుకోలేదు.

ఒడిషాలో నిర్బంధించబడిన ఆంధ్రప్రదేశ్‌కు చెందిన వలస కార్మికులు

2015 నవంబరు నెలలో చివరిరోజు 'ఒడిషాలో ఆంధ్రప్రదేశ్‌కు చెందిన వలస కార్మికుల నిర్బంధం'టూ మీడియాలో వార్త ప్రచురితమైంది. రామకుప్పం మండలంలోని బల్లా గ్రామానికి చెందిన ఐదుగురు వలస కార్మికుల కుటుంబసభ్యులు, ఒడిషాలోని భువనేశ్వర్‌లోని వారి యజమాని వద్ద నిర్బంధించబడి ఉన్నట్లు తెలియచేశారు. ఈ కార్మికులు గత 8 సంవత్సరాలుగా అక్కడ పనిచేస్తూ, సంవత్సరానికి రెండుసార్లు ఇంటికి వచ్చి పోతున్నారు. వారు ట్రాన్స్‌ఫార్మర్లు, పారిశ్రామిక మోటార్లు బాగుచేసే పనిలో నియమించబడి ఉన్నారు.

6 నెలల క్రితం ఈ కార్మికులు తమను విడుదల చేయమని, తాము తమ స్వంత రాష్ట్రంలో స్థిరపడతామని వారి యజమాని చెప్పారు. దీని తర్వాత వారికి జీతాల చెల్లింపు నిలిచిపోయింది. అది 8 లక్షల రూ॥ పైగానే. 2015 నవంబరు నెలలో కార్మికులకు యాజమాన్యానికి జరిగిన వాగ్వాదం తర్వాత ఈ ఐదుగురు కార్మికులను ఒక గదిలో నిర్బంధించి కొట్టారు. వారిలో ఒకరు తమ పరిస్థితి గురించి తన కుటుంబ సభ్యులకు వర్తమానం పంపించగలిగాడు. కానీ ఈ ఐదుగురితో వారి బంధువులు ఫోను ద్వారా సంభాషించలేకపోయారు. ఇక వారు ఆంధ్రప్రదేశ్ పోలీసుల నాశ్రయించారు. నిర్బంధించబడిన కార్మికులను విడుదల చేయించాలని, వారికి తగిన రక్షణ కల్పించాలని కోరారు.

వెట్టికూలీలుగా బాలకార్మికులు

దేశవ్యాప్తంగా అనేకమంది బాలకార్మికులు వెట్టికూలీలుగా పనిచేస్తున్నారనే వార్తా కథనాలు 2015 సంవత్సరమంతా వస్తూనే ఉన్నాయి. వెట్టిచాకిరీ చేయవలసిన పరిస్థితులు కొనసాగుతున్న నేపథ్యంలో వెనుకబడిన తరగతులకు చెందిన కుటుంబాలు తమ పిల్లలను కూడా పనిలోకి పంపాలనే వత్తిళ్ళ మూలంగా ఈ బాలకార్మికులు వెట్టికూలీలుగా కొనసాగుతున్నారు.

హైదరాబాదులోని అధికారులు అనేక సందర్భాలలో కొన్ని వందల సంఖ్యలో పిల్లలను అక్రమంగా తీసుకువచ్చినట్లు గుర్తించారు. వీరంతా బీహార్, ఉత్తరప్రదేశ్, జార్ఖండ్, పశ్చిమబెంగాల్‌కు చెందినవారు. వీరు గాజుల తయారీలో, ఎంబ్రాయిడరీ షాపులో, బ్యాగులు తయారీలో, బంగారు ఆభరణాల తయారీలో, మానవమాత్రులకు ఏమాత్రం రక్షణలేని పరిస్థితుల్లో గంటల తరబడి పనిచేస్తున్నారు. వీరికి అతి తక్కువ వేతనం చెల్లించబడటంతోపాటు ఇంకా అదనంగా పనిచేయాలనే వత్తిడి కూడా ఉంటోంది.

'సేవ్ ది చిల్డ్రన్' అనే స్వచ్ఛందసంస్థ దేశ రాజధానిలోని వివిధ ప్రాంతాలలో 8 వేలమంది పిల్లలు వస్త్రపరిశ్రమల్లో పనిచేస్తున్నట్లు వెల్లడిచేసింది. అంతేకాదు ఇళ్ళల్లో పనిమనుషులుగా కూడా అనేకమంది పిల్లలు పనిచేస్తున్నట్లు సంస్థ వెల్లడిచేసింది. 13 శాతం మంది పిల్లలు అద్దాలలో, ఇళ్ళే ఉత్పత్తి కేంద్రాలుగా ఉండే యూనిట్లలో పనిచేస్తున్నారని, ఇక్కడ ఒకరితో ఒకరికి సంబంధంలేని పిల్లలు, పెద్దవాళ్ళు కలిసి పనిచేస్తారని కూడా ఆ సంస్థ వెల్లడిచేసింది.

2015 ఆగస్టులో చెన్నైలోని ఒక బోర్‌వెల్ యూనిట్లో 52 మంది పిల్లలు నిర్బంధపు పని పరిస్థితులలో ఉండటాన్ని అధికారులు గుర్తించారు. వీరు ఛత్తీస్‌గడ్, ఒడిషాలకు చెందిన పిల్లలు. వీరికి ఒక వెయ్యి రూపాయలు అడ్వాన్సుగా ఇచ్చి, నెలకు 4,800 రూ॥ జీతంగా ఇస్తామని నమ్మబలికి తీసుకువచ్చారు. కానీ వారికేనాడూ జీతం చెల్లించలేదు. తమిళనాడులోని నమక్కల్, సేలం, ధర్మపురి ప్రాంతాల నుండి అనేకమంది పిల్లలను నిర్బంధపు వెట్టిచాకిరి నుండి అధికారులు విముక్తిగావించారు. ఛత్తీస్‌గఢ్ నుండి వచ్చిన అనేకమంది మైనర్ బాలికలు, బెంగుళూరులో నిర్మాణపు పనులలో నిర్బంధపు చాకిరి చేస్తున్నారు.

వస్త్ర పరిశ్రమకు సంబంధించి అనేక అంతర్జాతీయ బ్రాండ్లు తమిళనాడులో తయారవుతాయి. ఇక్కడి స్పిన్నింగు మిల్లులలో పదుల వేల సంఖ్యలో బాల కార్మికులు తాళంవేసిన వసతి గృహాల్లో నిర్బంధించబడి ఉన్నారు. రోజుకు 10 గంటలకు తక్కువకాకుండా మధ్యలో విశ్రాంతి అనేది లేకుండా వీరు పనిచేయాలి. మరీ ముఖ్యంగా బాలికలు బానిసత్వంలో మగ్గిపోతున్నారు. ఫ్యాక్టరీ ఆవరణలోనే వారు నిర్బంధించబడి ఉన్నారు. బయటకు వెళ్ళటానికి వీలే లేదు. తరచుగా వారిని తిట్టటం, కొట్టటం జరుగుతుంది. ఈ బాలికలు లైంగికదాడులకూ గురవుతున్నారు. పనిచేసేచోట ప్రమాదాలు సర్వసాధారణం. కానీ రక్షణ చర్యలకు సంబంధించిన శిక్షణేమీ వీరికి ఇవ్వరు. అనేక రుగ్మతలతో వీరు బాధపడుతుంటారు. మానసిక వ్యాకులతలు కూడా ఉండి తరచుగా ఆత్మహత్యలు జరుగుతూ ఉంటాయి; బయటకు వెల్లడికాకుండా కప్పిపుచ్చబడతాయి.

ఆగస్టు 2015లోనే మరో ఘటన వెలుగు చూసింది. ఆంధ్రప్రదేశ్‌లోని శ్రీకాకుళం జిల్లాలోని లోతట్టు గ్రామాల వెనుకబడిన తరగతుల కుటుంబాలకు చెందిన పిల్లలు బాలకార్మికులుగా ప్రమాదకర పరిస్థితులలో పనిచేయటానికి గుజరాత్, మధ్యప్రదేశ్, కేరళ ఇంకా మరికొన్ని రాష్ట్రాలకు తరలించబడ్డారు. వారి తల్లిదండ్రులు వడ్డీ వ్యాపారుల వద్ద చేసిన అప్పుకు వారిని పీల్చి పిప్పిచేసిన అనంతరం ఈ పిల్లలను ఆ అప్పుకిందే పనులకు తరలించారు. వీరు కట్టెల అడితీల్లో, ఆయిల్ ఫ్యాక్టరీలలో, సబ్బుల ఫ్యాక్టరీల్లో, రోజుకూలీలుగా, ఇంకా పలు కంపెనీల్లో పని చేస్తున్నారు. ఓడల్లో కూడా వీరు వంటచేయటం, శుభ్రంచేయటం వంటి పనులు చేస్తారు. తరచుగా వీరు లైంగికంగా హింసించబడతారు. ✱

వెలువడింది

ఆదివాసుల ఆత్మబంధువు, రైతాంగ ఉద్యమ మిత్రులు

- డా॥ బి.డి.శర్మ

ప్రచురణ : రైతుకూలీసంఘం (ఆంధ్రప్రదేశ్)

1/8 డెమ్మీలో 104 పుటలు, వెల : రు. 30/-

ప్రతులకు: మైత్రి బుక్‌హౌస్

జలీల్‌వీధి, అరండల్‌పేట, కార్ల్‌మార్క్స్‌రోడ్డు, విజయవాడ-520002.

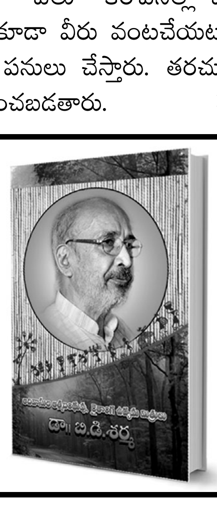

నల్గొండజిల్లా రైతుల సమస్యలు - తెలంగాణ రాష్ట్ర ప్రభుత్వ నిర్లక్ష్య వైఖరి

తెలంగాణ రాష్ట్రంలో గత సంవత్సరంకంటే ఈ సంవత్సరం వర్షాలు అదునుకు కురవక తీవ్రమైన కరువు పరిస్థితులు ఏర్పడి రైతులు వేసిన పంటలు ప్రధానంగా పత్తి చేలు ఎండిపోయి 80% రైతులకు ఎకరాకు 2-3 క్వింటాళ్ళు, 20% రైతులకు 5-6 క్వింటాళ్ళ దిగుబడి వచ్చింది. సాగర్ ప్రాజెక్టులో నీళ్ళు లేక, ఎడమకాలువ కింద నీరు వదలక వేలాది ఎకరాల పంట భూములు బీడు భూములుగా మారాయి. బావులు, బోర్లు, వాగుల వెంట ఉన్న రైతులు మాత్రమే ఏదోమేరకు సాగుచేశారు. దోమపోటు, ఎర్రతెగులు వలన చాలామంది రైతులు పంట నష్టపోయి ఎకరాకు 20-25 బస్తాల దిగుబడి మాత్రమే వచ్చింది. కొద్దో గొప్పో పండించిన పంటతో పెట్టుబడులు కూడా తీరక, ఎలా బ్రతకాలని రైతాంగం ఆందోళన చెందుతున్నారు.

పండిన పంటకు గిట్టుబాటు ధరలేదు. గ్రామాలలో వ్యాపారస్తులు రైతులకు అప్పుపెట్టి పత్తి విత్తనాలు ప్యాకెట్టు ధర రూ॥ 1000/-లు, డి.ఎ.పి. రూ॥ 1400/-లు, నూటికి నెల ఒక్కంటికి వడ్డీ, అన్నిరకాల మందులకు అధికరేట్లు వేయటమేగాక, పండిన పంటకు ధర లేదని ఈ వ్యాపారస్తులే క్వింటా పత్తి రూ॥ 3200/-ల నుండి ఈ నెలలో 3800 వరకు కొనుగోలు చేసి అప్పు కిందికి జమచేసుకుంటున్నారు. పంట వచ్చిన సమయంలో ప్రభుత్వం సి.సి.ఐ. కేంద్రాలు ఏర్పాటు చేయలేదు. 2 నెలల తరువాత ఏర్పాటుచేసినా, సి.సి.ఐ. వారు దళారులతో, కంపెనీలతో కుమ్మక్కై రైతులకు ప్రభుత్వం ప్రకటించిన ధర ఇవ్వలేదు; 15 రోజులైనా డబ్బు ఇవ్వరు. 2013 సంవత్సరంలో క్వింటా పత్తి ధర 4000 నుండి 4500-5000 వరకు వున్నది. తెలంగాణ ప్రభుత్వం ఏర్పడిన తరువాత 3000 నుండి 4000ల లోపు ధరకు రైతులు అమ్ముకోవలసిన పరిస్థితి ఏర్పడింది. రైతులు పండించిన పంట 'కొనబోతే కొర్వి అమ్మబోతే అడవి' లాగా తయారయింది. వ్యవసాయ మార్కెట్‌లో రైతులను దోచే మార్కెట్లు - పత్తిక్వింటాకు 5 కిలోల తరుగు, నూటికి 2.50 కమీషన్, క్వింటాకు రూ॥ 60/- రవాణా చార్జి, బోరెం చార్జీ 50/- ఈ విధంగా 3000 నుండి 3400 వరకు ధర నిర్ణయిస్తూ దోచుకుంటున్నారు. ప్రభుత్వం, అధికారులు దళారులతో కుమ్మక్కై ప్రేక్షకుల పాత్ర పోషిస్తున్నారు.

ఉమ్మడి రాష్ట్రంలో కాంగ్రెస్, తెలుగుదేశం; కేంద్రంలో పాలనసాగించిన యుపిఏ, ప్రస్తుత ఎన్‌డిఏల తీరులోనే తెలంగాణారాష్ట్రంలో టిఆర్ఎస్ ప్రభుత్వపాలన సాగుతోంది. బంగారు తెలంగాణ అంటూ భూబకాసురులకు, బడా పెట్టుబడిదారులకు, భూస్వాములకు, బడా కంపెనీలకు సేవచేస్తూ రైతులను, కార్మికులను, విద్యార్థులను మాయమాటలతో దగా చేస్తున్నారు. ముఖ్యమంత్రి కెసిఆర్ గుళ్ళు గోపురాలకు వేలాది ఎకరాల భూములు, వందల కోట్ల రూపాయలు కేటాయిస్తూ, చండీయాగాలు నిర్వహిస్తూ, ఇదంతా ప్రజల మేలుకోసమేనని నమ్మబలుకుతున్నాడు. దేవుడు తనకు వేలాది ఎకరాల భూమి ఇవ్వమని అడిగాడా? వందల కోట్ల రూపాయలు ఇవ్వమన్నాడా? ప్రజలలో మూఢనమ్మకాలను పెంచిపోషిస్తూ బడా పెట్టుబడిదారులకు, బహుళజాతి కంపెనీలకు వేలాది ఎకరాల భూములు, నీటి సదుపాయం, కరెంటు రాయితీలు ఇస్తూన్న కేసీఆర్, నరేంద్రమోడీలు పంటలకు మద్దతు ధర పెంచకుండా, రైతులను వ్యవసాయం నుండి దూరంచేసి కార్పొరేటు కంపెనీలకు వ్యవసాయాన్ని అప్పగించి రైతులను వారి భూముల్లోనే కూలీలుగా మార్చే విధానాలను కుట్రపూరితంగా అమలుచేస్తున్నారు. కేసీఆర్ ప్రభుత్వం ప్రవేశపెట్టిన గ్రీన్‌హౌస్, పాలిహౌస్ కూరగాయల సాగు ఎకరానికి 38 లక్షల ఖర్చు అవుతుంది. దీనిలో 25% రైతు కట్టాలి. 9 లక్షల రూపాయలు రైతు వాటా, రైతు కట్టలేడు. ఈ పథకం భూస్వాములకు, ధనిక రైతుకు ఉపయోగపడేదే. రైతుల రుణమాఫీ ఒకేసారి చేయకుండా నాలుగు వాయిదాలు పెట్టడంతో, బ్యాంకుల్లో రైతు అప్పుతీరదు. కొత్తగా అప్పుదొరకదు. ఇదేనా రైతుసంక్షేమం? రైతు పండించిన పంటకు గిట్టుబాటు ధర పెంచమని కేంద్రాన్ని ఏనాడూ కేసీఆర్ కోరలేదు. కేంద్రంలో వున్న బిజెపి ప్రభుత్వం రైతులపై పన్నులు వేయటం, మరణించిన వారికి పథకాలు పెట్టటంతప్ప, బ్రతికున్న ప్రజలకు మేలు చేసేటందుకు కేసీఆర్‌కు, నరేంద్రమోడికి చేతులు రావు. నల్లగొండ జిల్లా మొత్తం కరువు తీవ్రంగా వున్నా, 22 మండలాలను మాత్రమే కరువు మండలాలుగా ప్రకటించారు. మండల కేంద్రంలో ఉన్న వాతావరణ కేంద్రం ఆధారంగా కరువు మండలాలను నిర్ణయించటం అశాస్త్రీయం. ఒక గ్రామములో ఒకవైపు వర్షం వుంటే ఇంకోవైపు వుండదు. గ్రామములో రైతుల సర్వే నెంబర్ల వారీగా పంట నష్టం శాస్త్రీయంగా రూపొందించాలని రైతుకూలీసంఘం డిమాండ్ చేస్తున్నది.

(ఆందోళనారిపోర్టు 8వ పేజీలో) ★

పశ్చిమాసియాలో భారత వలస కార్మికుల దుర్భర పరిస్థితి

గల్ఫ్ ప్రాంతంలో సుమారు 8 మిలియన్ల మంది భారతీయులు నివసిస్తున్నారు. వీరిలో అధికులు పేదరికంతో కూడిన జీవితాల నేపధ్యంలో గల్ఫ్ దేశాలకు వలసబాట పట్టినవారే. ఇక్కడ సంపాదించుకొని, ఆదా చేసుకున్న డబ్బును తమ కుటుంబాలకు పంపటంద్వారా వారిని నికృష్ట పేదరికంనుండి బయటపడవేయాలను కునేవారే.

నైపుణ్యంలేని కార్మికులు సౌదీ అరేబియాకు పనులకోసం వెళ్ళాలంటే సుమారుగా రు.75000/- ఖర్చు అవుతుంది. అదే నర్సులవంటి వృత్తి పనివారికి, వారి నియామకం సందర్భంగా 3 లక్షల రూపాయలు ఖర్చవుతుంది. అక్కడైతే ఎక్కువ సంపాదించుకోవచ్చనే ఆశతో వారు తమకున్న చిన్నపాటి ఆస్తులను తెగనమ్ము కొనిగానీ, స్థానిక వడ్డీ వ్యాపారులవద్ద అత్యధిక వడ్డీలకు అప్పులు తీసుకునిగానీ గల్ఫ్‌దేశాలకు బాటపడుతున్నారు.

కానీ అక్కడకు చేరగానే వారికి ఉద్యోగమిచ్చిన యజమానులు వారి పాస్‌పోర్టులను లాగేసుకొని, ఒక నిస్సహాయ, దయనీయ స్థితికి వారిని నెడుతున్నారు. అక్కడ వారు నిర్బంధపు చాకిరికి గురవటంతోపాటు, తమ యజమానుల క్రూర దౌర్జన్యాలకు గురవు తున్నారు. ఆ కొత్త దేశంలో వారు దుర్భర నిస్సహాయ స్థితిలో తమ హక్కుల గురించి మాట్లాడే పరిస్థితి వుండదు.

2015 సెప్టెంబరులో భారతదేశానికి చెందిన భవన నిర్మాణ కార్మికుడిని, సౌదీ సూపర్‌వైజర్ తిడుతున్న వీడియో ఒకటి ఆన్‌లైన్‌లో ప్రత్యక్షమైంది.

2015 అక్టోబరులో తమిళనాడుకి చెందిన కస్తూరి అనే మహిళ తను పనిమనిషిగా చేసే ఇంటి యజమాని తన కుడిచేతిని నరికేశాడని రిపోర్టుచేసింది.

మరల 2015 డిసెంబరులో కేరళకు చెందిన ముగ్గురు కార్మికులు సౌదీఅరేబియాలో దౌష్ట్యానికి గురయ్యారు. యెమెన్ ఉద్యోగంకోసం వారు ఒక ఏజంటుకు డబ్బు చెల్లించారు. కానీ వాళ్ళను ఎమెన్‌కు బదులు సౌదీఅరేబియాకు పంపారు. వాళ్ళు శిక్షణ పొందిన ఎలక్ట్రీషియన్లు; కానీ ఒక ఇటుకల ఫ్యాక్టరీలో పనిచేయవలసిందిగా వారిని నిర్బంధించారు. వారు నిరాకరించినందుకు యజమాని వారిని కట్టెతో బాదాడు. దీనినంతా కెమెరాతో రికార్డు చేసి, వారు తమ కుటుంబాలకు పంపించారు.

గల్ఫ్ దేశాలలో భారత కార్మికులకు సంబంధించి మోసం, కుట్ర, దురాగతాల కథలు మాత్రమే కాదు. అనేకమంది భారత మహిళా కార్మికులు లైంగిక వేధింపులకు, హింసకు గురవుతున్నారు. అనేకమంది భారత కార్మికులు తప్పుడు కేసుల్లో ఇరికించబడి జైళ్ళల్లో మగ్గుతున్నారు.

భారత విదేశాంగ మంత్రి సుష్మాస్వరాజ్ ప్రకారం ఒక్క 2015లోనే గల్ఫ్ దేశాలలో 74,000 మంది భారత కార్మికులు తమపై సాగుతున్న దోపిడి గురించి ఫిర్యాదు చేశారు. ఫిర్యాదు చేయని కేసులెన్ని ఉన్నాయో తెలియదు. సౌదీఅరేబియా నుండి 2472, కువైట్‌నుండి 3236, బెహరిన్ నుండి 806, ఒమన్ నుండి 413, ఖతార్‌నుండి 378, యుఎఇ నుండి 126 ఫిర్యాదులు 2015లో వచ్చాయి. ఇంకా వేధింపులకు, దౌర్జన్యాలకు సంబంధించి అనేక గాధలు వెలుగులోకి రావటంలేదు.

భారత పాలకులు మాత్రం విదేశీ మారక ద్రవ్య నిల్వలు పెరగటంగురించో, వుండటంగురించో మాత్రమే మాట్లాడతారు. ఎందుకంటే తాము సక్రమంగా పాలన సాగిస్తున్నామన్నదానికి, ఆర్థిక విధానాలు సరిగా నిర్వహిస్తున్నామన్న దానికి అదే రుజువన్నట్లు. అంతేకాక వారు ప్రతి సంవత్సరం 'ఎన్నారైదివస్' ఉత్సవాలను అత్యంత అట్టహాసంగా నిర్వహిస్తూ, కొంతమంది పేరు ప్రఖ్యాతులు సంపాదించిన ఎన్నారైలను ప్రదర్శక నమూనాలుగా చూపిస్తూ, వారికి సత్కారాలను చేస్తున్నారు. కానీ నిజమైన ఎన్నారైలు వాళ్ళు కానేకాదు. పశ్చిమాసియాలో వుంటున్న భారత కార్మికులే నిజమైన ఎన్నారైలు. వారు పంపిస్తున్న విదేశీ మారక ద్రవ్యంవల్ల మాత్రమే భారత దేశపు విదేశీ మారకనిల్వల స్థాయి నిలకడగా వుంటోంది. 2014లో గల్ఫ్‌దేశాల నుండి భారతదేశానికి వచ్చిన డబ్బు 32.7 బిలియన్ డాలర్లు కాగా, అమెరికా నుండి వస్తున్నది కేవలం 10 బిలియన్ డాలర్లు మాత్రమే. అందుకే నిజమైన ఎన్నారైలు ఎవరంటే, వాళ్ళు పశ్చిమాసియా దేశాలలోని వలస కార్మికులే.

భారతదేశం ఆరు గల్ఫ్ దేశాలతో అవగాహనా ఒప్పందంలో ఉన్నప్పటికీ, ఆ దేశాలలోని వలసకార్మికుల రక్షణకు సంబంధించి, సంక్షేమానికి సంబంధించి ఎటువంటి చర్యలూ చేపట్టలేదు. ఏదో సందర్భం ఎదురైనప్పుడు మాత్రమే కంటితుడుపు చర్యలు చేపడుతూ, వారి గురించి ఎంతో శ్రద్ధ తీసుకుంటున్నట్లు పోజులిస్తోంది. చాలామంది కార్మికులు అక్కడ అనాథలుగా చనిపోతున్నారు. ఇంకెంతోమంది జైళ్ళల్లో మగ్గుతున్నారు. కానీ మన ప్రభుత్వంమాత్రం చనిపోయిన వారి శవాలను స్వస్థలానికి తెప్పించటానికిగానీ, జైళ్ళల్లో వున్నవారి విడుదలకుగానీ ఏవిధమైన చొరవను చూపించటంలేదు. కొన్ని ఎన్జీవోసంస్థలు, మానవతావాద సంస్థలు మాత్రమే ఈ నిర్భాగ్యులకు సహాయం చేస్తున్నారు.

భారత దేశానికి విదేశీ మారక ద్రవ్యాన్ని సమకూరుస్తున్న గల్ఫ్ దేశాలలోని భారత వలస కార్మికుల దుస్థితి ఇది. ★

చదవండి చందాదారులు కండి

కార్మిక నగారా

కార్మికుల మాసపత్రిక

వరద పరిహారాన్ని...(8వ పేజీ నుండి)

కార్మికులంతా ఐకమత్యంతో డిమాండ్ల సాధనకు పోరాడాలని అన్నారు.

రైతుకూలీసంఘం(ఆం.ప్ర.) జిల్లా సహాయకార్యదర్శి కా॥ వి.వి.రమణయ్య శిబిరంలో పాల్గొని, కార్మికుల ముందున్న కర్తవ్యాలపై మాట్లాడారు. జిల్లాపరిషత్ ఛైర్మన్, వైఎస్ఆర్‌సిపి నాయకులు బొమ్మిరెడ్డి రాఘవేంద్ర రెడ్డి, బిజెపి నాయకులు రంగినేని కృష్ణయ్య, బిఎస్‌పి నాయకులు డి. రామకృష్ణ, సిపిఐ నాయకులు బాలకృష్ణయ్య, ఫార్వర్డ్ బ్లాక్ నాయకులు చంద్రారెడ్డి, బి.సి. సంక్షేమ సంఘం నాయకులు హనుమంతరావు చేనేత కార్మికుల ఆందోళనకు మద్దతు తెలిపారు.

జనవరి 28, 29, 30 తేదీలలో కూడా రోజూ 200 మంది చొప్పున ఈ నిరసన శిబిరంలో పాల్గొన్నారు. ప్రజాతంత్ర చేనేత కార్మికసంఘం నాయకులు మాడా మునిరాజా, చింతగింజల ఓబయ్య, జి. బాలకృష్ణ, కొండాబాబు, కుమార్, ఎన్.వెంకటేశ్వర్లు, కె. నాగయ్య, వి. ఈశ్వరయ్య తదితరులు ఈ ఆందోళనకు నాయకత్వం వహించారు.

కలక్టరేట్ వద్ద - ప్రదర్శన చేనేత కార్మికుల ధర్నా

ఫిబ్రవరి 1వ తేదీన జిల్లాలోని వెంకటగిరి, సూళ్ళూరుపేట, వింజమూరు, చెన్నూరు, నారాయణ రెడ్డిపేట, సౌత్‌మోపూరు తదితర ప్రాంతాల నుండి చేనేత కార్మికులు వందలాదిమంది కలక్టరేట్ ముట్టడిలో పాల్గొన్నారు. ప్రజాతంత్ర చేనేత కార్మికసంఘం, ఉభయ ఎ.పి. చేనేత కార్మికసంఘాల ఆధ్వర్యంలో జరిగిన ఈ ఆందోళనా కార్యక్రమానికి పలు సంఘాలు, వామపక్ష పార్టీలు మద్దతు పలికాయి.

రైతుకూలీసంఘం(ఆం.ప్ర.) జిల్లా సహాయ కార్యదర్శి కా॥ వి.వి. రమణయ్య ఈ ధర్నాకు అధ్యక్షత వహించారు. ముందుగా రైతుకూలీసంఘం రాష్ట్ర సహాయకార్యదర్శి కా॥ జె. కిషోర్‌బాబు మాట్లాడుతూ రాష్ట్ర ప్రభుత్వం రాజధాని శంకుస్థాపన పేరిట, పుష్కరాల పేరిట దుబారా చేస్తూ వరద బాధితులైన చేనేత కార్మికుల కడుపు మాడ్చడం దారుణమన్నారు. సిపిఐ రాష్ట్ర సహాయ కార్యదర్శి జె.వి.వి.ఎస్. మూర్తి మాట్లాడుతూ ప్రచార ఆర్భాటాలతో రాష్ట్ర ప్రభుత్వం కాలం వెళ్ళదీస్తోందని తక్షణమే 10 వేలు సహాయాన్ని అందజేయాలని డిమాండ్ చేశారు.

సిపిఎం సీనియర్ నాయకులు జక్కా వెంకయ్య, జిల్లా కార్యదర్శి చంద్ర రాజగోపాల్, సిపిఐ రాష్ట్ర నాయకులు హర్నాధరెడ్డి, జిల్లా కార్యదర్శి పార్థసారథి, ఏపి చేనేత కార్మికసంఘాల రాష్ట్ర నాయకులు సజ్జా నాగేశ్వరరావు, జింకా చలపతి, ఏముజల దశరధరామయ్య, ప్రజాతంత్ర చేనేత కార్మికసంఘం నాయకులు చింతగింజల ఓబయ్య తదితరులు ప్రసంగించారు. ఏఐఎఫ్‌టియు(న్యూ) జిల్లా నాయకులు పి. యానాదయ్య, దేవాంగ సంఘం నాయకులు వీరరాఘవులు, ఎస్‌డిపిఐ నాయకులు ఎమ్‌డి కాఫిక్ తదితరులు సంఘీభావం ప్రకటించారు.

ప్రజాతంత్ర చేనేత కార్మికసంఘం నాయకులు యం. మునిరాజా, వి. ఈశ్వరయ్య ఏపి చేనేత కార్మిక సంఘం జిల్లా కార్యదర్శి ఆశం సురేష్, ఐలా భాస్కర్ తదితరులు నాయకత్వం వహించారు.

కలెక్టర్ సమాధానం చెప్పాలని చేనేత కార్మికులు పట్టుబట్టటంతో జాయింట్ కలెక్టర్ ధర్నా శిబిరం వద్దకు వచ్చి ప్రభుత్వానికి నివేదిక పంపామని వారంలోగా ప్రభుత్వం నుంచి ఉత్తర్వులు అందుతాయని తెలిపారు. ఉత్తర్వులు అందిన వెంటనే పరిహారం అందజేస్తామని హామీ ఇచ్చారు.

ధర్నాకు ముందుగా ప్రజాతంత్ర చేనేత కార్మిక సంఘం, ఇతర చేనేత కార్మికసంఘాల ఆధ్వర్యంలో నెల్లూరు నగరంలో ర్యాలీ నిర్వహించారు. ఈ ర్యాలీ ఏబిఎంస్కూల్ కాంపౌండ్ నుండి ప్రారంభమై బోసు బొమ్మ, కనకమహల్ సెంటర్, గాంధీబొమ్మ, విఆర్‌సి సెంటర్, లీలామహల్ మీదుగా కలెక్టరేట్ వద్దకు చేరుకుంది. జిల్లా నలుమూలల నుంచి వచ్చిన ఆరువందల మంది చేనేత కార్మికులు ఈ ప్రదర్శన, ధర్నాల్లో పాల్గొన్నారు. ★

పోరాడి వేతన ఒప్పందం... (8వ పేజీ నుండి)

డిశంబరు 22వ తేదీన తాలూకాఫీసుముందు ధర్నా చేపట్టారు. సమ్మెను బలపరుస్తూ, రైతుకూలీసంఘం (ఆం.ప్ర.) జిల్లా ప్రధాన నాయకత్వంతోపాటు 80మంది సభ్యులు పాల్గొన్నారు. అదేవిధంగా బొబ్బిలి కళాసీ సంఘం నాయకత్వంతోపాటు 10 మంది ఈ ధర్నాలో పాల్గొని మద్దతు ప్రకటించారు. ధర్నా అనంతరం 300 మందితో మక్కువలో ప్రదర్శన జరిగింది. ఈ కార్యక్రమం జరుగుతున్న క్రమంలోనే, లేబరు అధికారుల్లో కదలిక వచ్చి డిశంబరు 23న ఉభయుల మధ్య చర్చలు ఏర్పాటుచేశారు.

డిశంబరు 25వ తేదీన నూతన వేతన ఒప్పందం జరిగింది. ప్రస్తుతం అమలు చేస్తున్నరేట్లపై జూట్‌లో పనిచేసే వారికి 45%, మిగతా రంగాలలో పనిచేస్తున్న వారికి 25% పెంచుతూ రెండేళ్ళపాటు అమల్లో వుండే విధంగా ఒప్పందం కుదుర్చుకున్నారు. కళాసీలు వారి వేతన ఒప్పందంకోసం సాగించే సమ్మె పోరాటంలో రైతుకూలీ సంఘం(ఆం.ప్ర.) సంపూర్ణ మద్దతు ప్రకటించడమే కాకుండా ప్రధాన నాయకత్వం సమ్మె కాలంలో కార్మికుల మధ్య వుండడం కళాసీకార్మికులకు మంచి దన్నునిచ్చింది. ★

టి.ఎన్.ఎం ట్రస్ట్ పునర్ముద్రణ

ప్రజల్ని విప్లవ కార్యాచరణకు కదిలించడమే

మన కర్తవ్యం

తరిమెల నాగిరెడ్డి

అసెంబ్లీ ఉపన్యాసాలు, ఇంటర్వ్యూలు

పేజీలు : 32 వెల : రూ. 10/-

కాపీలకు : **మైత్రీబుక్‌హౌస్,**

జలీల్ వీధి, కారల్‌మార్క్స్ రోడ్, విజయవాడ-2

‘రోహిత్ మరణం - ఆత్మహత్యకాదు, హిందూ మతోన్మాదులు చేసిన హత్యే’

బందరు, 27-1-16 :

హైదరాబాదు సెంట్రల్ యూనివర్సిటీలో పిహెచ్‌డి విద్యార్థి వేముల రోహిత్ మరణానికి కారకులైన హిందూ దురహంకారులను అరెస్టు చేసి కఠినంగా శిక్షించాలని డిమాండ్‌చేస్తూ సిపిఐ(ఎం.ఎల్) బందరు ఏరియా ఆధ్వర్యంలో 27-1-2016 తేదీన మచిలీపట్నం కలక్టరు కార్యాలయం ఎదుట ధర్నా నిర్వహించారు. ధర్నాను ఉద్దేశించి సిపిఐ(ఎం.ఎల్) జిల్లా నాయకులు కా॥యద్దనపూడి సోని ప్రసంగిస్తూ ‘హైద్రాబాదు సెంట్రల్ యూనివర్సిటీలో అణగారిన దళిత కులాలు, పేద వర్గాలకు చెందిన విద్యార్థులను తమ ఆధిపత్యంకోసం హిందూత్వశక్తులు వేధిస్తూ, భయపెడుతూ చాలా సం॥లుగా ప్రయత్నిస్తున్నారన్నారు. కేంద్రంలో నరేంద్రమోడి వచ్చాక హిందూత్వశక్తులు పేట్రేగిపోయి తమ ప్రయత్నాలను తీవ్రం చేశారని, దీని పరాకాష్టే ‘రోహిత్ ఆత్మహత్య’ అన్నారు. ఇది వాస్తవంగా హిందూదురహంకారులు చేసిన హత్యేనన్నారు. రోహిత్ దళితుడు కాదంటూ కులాన్ని వివాదం చేయడంద్వారా జరిగిన ఘటనను ప్రక్కదారి పట్టిస్తున్నారన్నారు. హిందూ మతతత్వశక్తులు అభ్యుదయ, ప్రగతిశీల భావాలను అణచివేస్తూ క్రూరంగా వ్యవహరిస్తున్నారని; దీనిలో భాగమే మహారాష్ట్రకు చెందిన డా॥ నరేంద్ర దభోల్కర్‌ను, కన్నడ సాహితీవేత్త యం.యం.కల్బుర్గీని, సి.పి.ఐ. నాయకుడు గోవింద పన్సారే వంటి మేధావులను, రచయితలను హత్య చేస్తున్నారని; వారిపై దాడులు చేస్తున్నారని అన్నారు.

దేశం నుండి సంపదలు తరలిపోయేందుకు అవకాశంకల్పిస్తున్న పాలకుల విధానాలకు వ్యతిరేకంగా, ప్రైవేటు యూనివర్సిటీలకు వ్యతిరేకంగా నిలబడటం, భూస్వామ్య, పెట్టుబడిదారీ, సామ్రాజ్యవాద దోపిడీకి వ్యతిరేకంగా పోరాడటమే మన ముందున్న కర్తవ్యమన్నారు. ఇంకా రైతుకూలీసంఘం(ఆం.ప్ర) జిల్లా నాయకులు కా॥ కొప్పినేని ఉమామహేశ్వరరావు, కా॥ ఈపూరి రాంబాబు, స్త్రీవిముక్తి సంఘటన జిల్లా ఉపాధ్యక్షురాలు కా॥ పామర్తి అంజమ్మ తదితరులు ధర్నాలో పాల్గొని ప్రసంగించారు.

విజయవాడ, 28-1-16 :

స్థానిక శిఖామణిసెంటర్‌వద్ద రోహిత్ మరణానికి కారకులైన హిందూమతతత్వవాదులను కఠినంగా శిక్షించాలని డిమాండ్ చేస్తూ 28-1-16న సిపిఐ(ఎం.ఎల్) ఆధ్వర్యంలో ధర్నా నిర్వహించారు.

ఈ ధర్నాను ఉద్దేశించి పార్టీ నాయకులు కా॥వీరబాబు మాట్లాడుతూ మోడీ అధికారంలోకి వచ్చిన తరువాత హిందూత్వ మతోన్మాదశక్తులకు అడ్డు, అదుపులేకుండా వ్యవహరిస్తూ, పాలనా వ్యవహారాలను శాసిస్తూ ఏం తినాలో, ఏం మాట్లాడాలో, ఏ పుస్తకాలు వ్రాయాలో, చదవాలో, ఎలా నడుచుకోవాలో, ఏ కవితలు, ఏ అభిప్రాయాలు ఫేస్‌బుక్‌లో పెట్టాలో, ఏ బట్టలు ఏవిధంగా కట్టుకోవాలో, ఏ భావాలు ప్రచారం చేయాలో శాసిస్తున్నారన్నారు. సామ్రాజ్య వాదుల అడుగులకు మడుగులొత్తుతున్న ఈ పాలకులు ప్రజలు ఏ చిన్న మార్పు కోరుకున్నా వారిని అణచిపెట్టేందుకు తెగబడుతున్నారని సమాజంలో జరిగే అన్యాయాలపై, దేశం ఎదుర్కొంటున్న సంక్షోభాన్ని, ప్రపంచ పరిణామాలను అర్థంచేసుకొని, ప్రగతిశీల ప్రజాస్వామిక భావాలు కలిగిన విద్యార్థులు, యువకులు మతోన్మాదశక్తులపై ఉద్యమించాలని పిలుపునిచ్చారు.

అనంతరం ఓపిడిఆర్ రాష్ట్ర అధ్యక్షులు కె.ఏసు మాట్లాడుతూ విద్యార్థులు ప్రగతిశీల ప్రజాస్వామ్య భావాలు కలిగివుండటం వారి ప్రజాస్వామికహక్కు అని, ఇది నచ్చని పాలకులు కులం పేరుతో, మతం పేరుతో విద్యార్థులను వివక్షకు గురిచేస్తూ, కించపరుస్తూ, విద్యార్థులపై దాడులు చేయటం మతోన్మాద శక్తులకు అలవాటైపోయిందన్నారు. ప్రజాస్వామ్య భావాలున్న మేధావులను వేధించటం, వధించటం, మాయం చేయటం, హత్యాకాండ సాగించటం ఎంతోకాలం సాగదని ఆయన హెచ్చరించారు. వేముల రోహిత్ మరణానికి కారకులైన మతోన్మాద శక్తులను కఠినంగా శిక్షించాలని ఆయన డిమాండ్ చేశారు.

ఈ ధర్నాకు యు.వీరబాబు, వడ్డాది లక్ష్మణరావు, కాసాని సహదేవుడు, కె.వి.దుర్గారావు, కె.ఏసు తదితరులు నాయకత్వం వహించారు. ✡

వరద పరిహారాన్ని వెంటనే ఇవ్వాలని చేనేత కార్మికుల ఆందోళన

వెంకటగిరిలో ప్రదర్శన నిర్వహిస్తున్న చేనేత కార్మికులు; నెల్లూరు జిల్లా కలెక్టరు కార్యాలయం ముందు చేనేత కార్మికుల ధర్నా

వెంకటగిరి, 1-2-2016 :

2015 అక్టోబర్, నవంబర్ నెలల్లో ఈశాన్య రుతుపవనాల సీజన్‌లో వచ్చిన తుఫాన్, భారీవర్షాలు నెల్లూరుజిల్లాను వరదలతో ముంచెత్తాయి. మొత్తం ప్రజా జీవనంపై వరదలు దుష్ప్రభావం చూపాయి. రైతాంగం, చేనేత కార్మికులు తీవ్రంగా నష్టపోయారు. జిల్లాలో వున్న 5564 చేనేత కార్మిక కుటుంబాలు మగ్గం గుంటల్లోకి నీళ్ళు చేరడంతో పనుల్లోకి వెళ్ళలేకపోయారు. రెండు నెలలు పనులు ఆగిపోయాయి. వెంకటగిరిలో వరద పరిస్థితిని పరిశీలించేందుకు వచ్చిన ముఖ్యమంత్రిని ప్రజాతంత్ర చేనేత కార్మికసంఘం ప్రతినిధిబృందం కలిసి వినతిపత్రం అందచేసింది. ప్రతి మగ్గానికీ 10 వేలు రూ॥ పరిహారం ఇస్తామని అక్కడికక్కడే ముఖ్యమంత్రి ప్రకటించాడు. చేనేతశాఖ అధికారులు ఎన్యుమరేషన్ జరిపారు. కానీ 3 నెలలు గడుస్తున్నా ఇప్పటికీ చిల్లిగవ్వ ఇవ్వలేదు. బియ్యం మాత్రమే ఇచ్చి సరిపెట్టారు.

ముఖ్యమంత్రి స్వయంగా ఇచ్చిన హామీలను అమలుచేయాలని డిమాండ్‌చేస్తూ కార్మికులు తిరిగి ఆందోళనకు పూనుకున్నారు. ప్రజాతంత్ర చేనేత కార్మిక సంఘం ఆధ్వర్యంలో **27-1-2016న** వెంకటగిరి పట్టణంలో 600 మంది చేనేత కార్మికులు ప్రదర్శన నిర్వహించి స్థానిక తహశీల్దారు ఆఫీసు ఎదుట నిరసన దీక్ష చేశారు.

శిబిరంలోని కార్మికులనుద్దేశించి రైతుకూలీ సంఘం (ఆం.ప్ర.) జిల్లా కార్యదర్శి కా॥ జి. సునీత మాట్లాడుతూ వరదల కారణంగా తీవ్రంగా నష్టపోయిన రైతులకు, చేనేత కార్మికులకు ప్రభుత్వం ప్రకటించిన పరిహారం నేటికీ ఇవ్వకపోవటం దారుణమన్నారు. ఆర్భాటంగా హామీలు ఇవ్వడం-అమలుచేయకపోవడం, నిలదీస్తే హెచ్చరికలు చేయడం చంద్రబాబు నైజం అన్నారు. చేనేత కార్మికులకు స్వయంగా ముఖ్యమంత్రి చేసిన వాగ్ధానాన్ని నిలబెట్టుకోవాలని-ఎగ్గొట్టే ప్రయత్నం తగదని అన్నారు. **(తరువాయి 7వ పేజీలో)**

రైతాంగ సమస్యల పరిష్కారానికై ఆందోళన

దేవరకొండ, 11-1-16 :

నల్గొండజిల్లా దేవరకొండ డివిజన్‌లో పత్తిచేలు ఎండిపోయి కరువు తీవ్రంగా వున్నది. చెరువులు, కుంటలు నిండలేదు. 8 మండలాలో దేవరకొండ, చంధంపేట, డిండి, పి.ఎ.పల్లి, చింతపల్లి, మర్రిగూడ, తదితర గ్రామాలకు ఎస్.ఎల్.బి.సి. (ఎ.ఎం.ఆర్.సి.) కాలువకింద ఆరుతడి పంటలకు నీరు వదలలేదు. గత సంవత్సరం కరువు ఉన్నా, కేసీఆర్ ప్రభుత్వం కరువు ప్రాంతంగా ప్రకటించలేదు. ప్రభుత్వం అనుసరిస్తున్న ప్రజావ్యతిరేక విధానాల వలన రైతు కూలీలు నష్టపోతున్నారు. పంటలు ఎండిపోయి, తెచ్చిన అప్పులు తీరక బ్రతుకుదెరువు కొరకు పట్టణాలకు వలసపోతున్నారు. గుర్రంపోడ్, పి.ఎ.పల్లి., మండలాలను కరువు ప్రాంతంగా ప్రకటించి ఎకరాకు 10 వేల రూ॥లు నష్టపరిహారం ఇవ్వాలని డిమాండ్‌చేస్తూ తెలంగాణా రైతుకూలీసంఘం ఆందోళనకు పిలుపునిచ్చింది.

భూమిలేని ఎస్‌సి., ఎస్.టి. పేదలకు 3 ఎకరాల భూమి కొనుగోలుచేసి ఒక్క సంవత్సరం పెట్టుబడి పెడతానని నమ్మబలికిన కేసీఆర్, గత 19 నెలల కాలంలో జిల్లా మొత్తంమీద ఎస్.సి. పేదలకు 124 మందికి 354 ఎకరాలు పంచినట్లు అధికారులు చెపుతున్నారు. జిల్లాలో భూమిలేని వేలాది కుటుంబాలు 3 ఎకరాల భూమి కొరకు ఎదురుచూస్తున్నారు. 1973 భూసంస్కరణల చట్టాన్ని సవరించి అన్ని కులాలలోని పేదలకు భూస్వాముల భూములను, దేవాదాయ భూములను పంచాలి. గ్రామాల్లో రాజకీయ కారణాల వలన అధికారులు వృద్ధాప్య పింఛన్లు, రేషన్ కార్డులు ఇవ్వకపోవటంవలన వృద్ధులు, అర్హులైన వారు ఆఫీసుల చుట్టూ 14 నెలల నుండి తిరుగుతున్నప్పటికీ అధికారులు కనికరం చూపటంలేదు. రేకులు, గుడిసెలు, పెంకుటిండ్లలో వున్న అర్హులైన పేదలకు డబుల్ బెడ్‌రూం ఇండ్లు కట్టిస్తానని చెప్పిన కెసిఆర్ ఇప్పుడు లాటరీ పద్ధతిలో ఇస్తామంటున్నారు. లాటరి పద్ధతి కాకుండా అర్హులైన పేదలందరికీ ఇండ్లు మంజూరు చేయాలి. నక్కలగండి, డిండి ఎత్తిపోతల కింద సింగరాశిపల్లి, గొట్టిముక్కల, కిష్టరాంపల్లి, చెర్లగూడెం రిజర్వాయర్ల క్రింద భూములు కోల్పోతున్న రైతాంగానికి పునరావాసం, జీవనోపాధి, వారి వ్యవసాయ భూములకు ఎకరానికి 10 లక్షలు చెల్లించాలని రైతుకూలీసంఘం డిమాండ్ చేస్తూ, పై సమస్యల పరిష్కారానికి 11-1-2016న దేవరకొండ ఆర్.డి.ఒ. కార్యాలయం ముందు ధర్నాకు తెలంగాణా రైతుకూలీసంఘం పిలుపునిచ్చింది. దీనిలో వివిధ గ్రామాల రైతు, కూలీలు పాల్గొన్నారు. ఈ క్రింది డిమాండ్స్‌తో కూడిన మెమోరాండంను ఆర్‌డిఓకు అందజేశారు.

ఈ కార్యక్రమంలో తెలంగాణ రైతుకూలీసంఘం నల్గొండజిల్లా అధ్యక్షులు జక్కుల నర్సింహ, దేవరకొండ డివిజన్ కన్వీనర్ మునుగోటి అంజయ్య తదితరులు పాల్గొని నాయకత్వం వహించారు.

డిమాండ్స్ :

1) తెలంగాణ రాష్ట్రవ్యవసాయ శాఖ రైతులు పండించిన పంటలకు ధరలు నిర్ణయించిన నివేదికను కేంద్రప్రభుత్వానికి పంపినందున వ్యవసాయ శాస్త్రవేత్త డా॥స్వామినాధన్ కమీషన్ సిఫారసుల మేరకు రైతులకు లాభదాయక గిట్టుబాటుధర కల్పించాలి. పెంచిన ఎరువుల, విత్తనాల పురుగుమందుల ధరలు తగ్గించాలి. నకిలీ ఎరువులు, విత్తనాలు, పురుగుమందులను నిషేధించాలి. 2) 2012 సం॥లో గుర్రంపోడు మండలంలో బత్తాయి చెట్లు ఎండిపోయినప్పుడు రైతులకు మంజూరైన నష్టపరిహారం ఇవ్వాలి. 3) గుర్రంపోడు, పి.ఎ.పల్లి మండలాలను కరువుప్రాంతంగా ప్రకటించాలి. ఎకరానికి పంటనష్టం 10 వేల రూపాయలు ఇవ్వాలి. 4) ఇండ్లులేని పేదలందరికి ఇండ్లకు అర్హులైన పేదలకు, వృద్ధాప్య, ఒంటరి ఫించన్లు, రేషన్‌కార్డులు మంజూరుచేయాలి. 5) 1973 భూసంస్కరణల చట్టాన్ని సవరించి, భూస్వాముల భూములను భూమిలేని పేదలకు 3 ఎకరాల చొప్పున పంచాలి. 6) భూసేకరణ చట్టం, తెలంగాణ ప్రభుత్వం తెచ్చిన జీ.ఓ. నెం.103, 214 లను ఉపసంహరించి తక్షణమే రైతులకు పునరావాసం జీవనోపాధి, ఇండ్లకు వ్యవసాయ భూములకు న్యాయమైనధర ఎకరానికి 10 లక్షలు ఇవ్వాలి. 7) గుర్రంపోడు మండల కేంద్రంలో వ్యవసాయ మార్కెట్ ఏర్పాటు చేయాలి. 8) ఎస్.ఎల్.బి.సి. ప్రాజెక్టు క్రింద కాలువల పూడికతీయాలి. మైనర్‌కాలువల నుండి పంటకాలువలు తీయాలి. చెరువులకు ప్రత్యేకంగా కాలువలు తీయాలి. 9) పెండింగులో వున్న ఇండ్ల భూములు వెంటనే మంజూరు చేయాలి. ✡

పోరాడి వేతన ఒప్పందం సాధించుకున్న హమాలీలు

విజయనగరంజిల్లా మక్కువ మండల కేంద్రంలో వివిధ వ్యాపారస్తుల వద్ద 100మంది కళాసీ కార్మికులు లోడింగ్ అన్‌లోడింగ్ పనులు చేస్తూవున్నారు. వారితోపాటు మరో 10 గ్రామాలలో 150 మంది కళాసీ కార్మికులు(హమాలీలు) జూటు, పత్తి, ధాన్యం, మొక్కజొన్న - తూనిక, లారీలోడింగ్ చేస్తూ జీవనం సాగిస్తూ వున్నారు. వీరిలో 90% మంది నిరక్షరాసులే. వీరి జీవన పరిస్థితులు దినదినగండంగా వున్నాయి. సంవత్సరకాలములో 6 నెలలు పనివుంటే, మిగతా కాలంలో అరకొరగా పనులుతప్ప, పూర్తిగా పనివుండదు. అందుచేత కళాసీ కుటుంబాలలో మిగతాసభ్యులు ఇతర కూలిపనులు చేస్తే తప్ప కుటుంబాలు గడవటం కష్టం. కళాసీ కార్మికుల్లో అత్యధికులు మద్య వ్యసనానికి లోబడిపోయారు. అందువలన వారికి వస్తున్న కూలీ డబ్బులో 50% ఇంటికి చేరదు. వ్యాపారస్తుల ఇళ్లలో జరిగే శుభకార్యాలలో కళాసీలచే వెట్టిచాకిరీ చేయించుకునే పరిస్థితి కొన్నిచోట్ల కొనసాగుతోంది. కళాసీలకు పీసురేటు తప్ప (పనిని బట్టి కూలి) బోనస్ -పిఎఫ్, వైద్యసదుపాయాలులేవు. ఒప్పంద కాలపరిమితి కూడా, మక్కువ - బొబ్బిలిలో 2 సం॥లు వుండగా, మిగతా కేంద్రాలలో కూలీరేట్ల ఒప్పంద కాలపరిమితి మూడు సం॥లుగా వుంది. సంఘం ఏర్పడిన తరువాత మెరుగైన కూలీరేట్ల పెంపుదలకు సంబంధించి మంచి కృషి జరిగింది. ఇటీవలే ఈ సంఘానికి మక్కువలో సొంత ఆఫీసు కూడా నిర్మించుకున్నారు.

వర్తకసంఘానికి, కళాసీసంఘానికి మధ్యకుదిరిన వేతన ఒప్పందం 2015 నవంబరు 28 తేదీకి ముగుస్తూండటంతో నవంబరు 29 నుండి కొత్త ఒప్పందం రావలసియున్నది. కొత్తవేతన ఒప్పందం కోసమై మక్కువ ఏరియా కళాసీసంఘం (ఏఐఎఫ్‌టియు - న్యూ అనుబంధం) చర్చలు ఏర్పాటు చేయమని కోరుతూ, మక్కువ వర్తక సంఘానికి 20-1-15న ఒక లేఖ రాసింది. దీనికి స్పందన లేకపోవడంతో ప్రస్తుతం వున్న పీసురేట్లకి జూటు పనికి 60% ఇతర బస్తాల పనికి 40% అమలు చేయాలని కోరుతూ 29-1-2015న మరొక లేఖ రాసింది. దానిపై వరక్త సంఘంవారు ‘మీరు కోరిన రేట్లు మేము అమలు చెయ్యలేము, డిశంబరు 20వ తేది తరువాత చర్చలు ఏర్పాటుచేస్తామ’ని కళాసీసంఘానికి సమాధానమిచ్చారు. దీనిపై కళాసీ సంఘం జనరల్‌బాడీ జరిపి వరక్త సంఘం వారి నిర్లక్ష్యవైఖరిని ఖండిస్తూ కొత్త ఒప్పందం కోసం సమ్మె చేపట్టాలని తీర్మానం చేశారు.

ఈ మేరకు డిశంబరు 14 నుండి సమస్య పరిష్కారం అవకుంటే సమ్మెలో పాల్గొంటామని వర్తక సంఘానికి డిశంబరు 5న తెలియపరిచారు. అదేవిధంగా సమస్య పరిష్కారం కోరుతూ, మక్కువ తాసీల్దారుకు, లేబరు అధికారులకు వ్రాతపూర్వకంగా తెలియజేశారు. డిశంబరు 14 నుండి సమ్మె ప్రారంభమైంది. అప్పటికీ వర్తక సంఘం వారు సమస్య పరిష్కారం చెయ్యడానికి బదులుగా, సమ్మె విచ్ఛిన్నానికై ప్రయత్నాలు చేశారు. స్థానిక రాజకీయనాయకుల ద్వారా, పోలీసు వారిద్వారా, సంఘంపై అనేక ఒత్తిడులు తెచ్చినప్పటికీ, అన్ని ఒత్తిడులనూ అధిగమించి హమాలీ కార్మికులు సమ్మెను కొనసాగిస్తూ, **(తరువాయి 7వ పేజీలో)**

Printed, Published and Owned by P.Jaswantha Rao 32-13-26/1, B.M.Rao Road, Moghalrajapuram, Vijayawada-520 010 and Printed at Chaitanya Printers, Gora Veedhi, Suryaraopet Vijayawada-2
Editor: P. Jaswantha Rao, 32-13-26/1, B.M.Rao Road, Moghalrajapuram, Vijayawada-520 010